

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 6

2014. GADA 27. MARTĀ

Saturs

Likumi

114.* 703L/11**	Grozījumi Ciltsdarba un dzīvnieku audzēšanas likumā	3
115. 704L/11	Grozījums Bērnu tiesību aizsardzības likumā	6
116. 705L/11	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	7
117. 706L/11	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	9
118. 707L/11	Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā	11
119. 708L/11	Grozījumi likumā “Par policiju”	20
120. 709L/11	Par Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējo nolīgumu par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai laika posmam no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, kurām piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturto daļu	23
121. 710L/11	Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”	39
122. 711L/11	Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”	41
123. 712L/11	Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā	45
124. 713L/11	Par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Konvenciju par ārvalstu amatpersonu kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos biznesa darījumos	47

Paziņojumi

125.	Par deputāta Oļega Hļebņikova atsaukšanu no Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un viņa ievēlēšanu Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā	56
126.	Par deputāta Aleksandra Jakimova atsaukšanu no Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas un viņa ievēlēšanu Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā	56
127.	Par Karinas Kornas apstiprināšanu par Saeimas pārstāvi Ziemeļu Investīciju bankas Kontroles komitejā	56
128.	Par Zojas Razmusas apstiprināšanu par Latvijas Bankas prezidenta vietnieci	56

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

114. 703L/11 Grozījumi Ciltsdarba un dzīvnieku audzēšanas likumā

Izdarīt Ciltsdarba un dzīvnieku audzēšanas likumā (Latvijas Vēstnesis, 2011, 21. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

aizstāt 2. punkta “a” apakšpunktā vārdus “lauksaimniecības dzīvnieku” ar vārdiem “šķirnes lauksaimniecības dzīvnieku”;

papildināt 5. punktu pēc vārda “lauksaimniecības” ar vārdiem “un mājas (istabas)”;

izteikt 6. punktu šādā redakcijā:

“6) **izcelsmes sertifikāts** — šķirnes lauksaimniecības dzīvnieka, tā spermas, olšūnas vai embrija izcelšanas un ciltsvērtību apliecinošs dokuments;”;

izteikt 10. un 11. punktu šādā redakcijā:

“10) **sertificēts vaislas materiāls** — vaislas lauksaimniecības dzīvnieka sperma, olšūna vai embrijs, kas atbilst ciltsdarba programmā noteiktajiem kritērijiem un par ko ir saņemts vaislas materiāla izmantošanas sertifikāts;

11) **sertificēts vaislinieks** — vīriešu kārtas vaislas lauksaimniecības dzīvnieks, kas atbilst ciltsdarba programmā noteiktajiem kritērijiem un par ko ir saņemts vaislinieka izmantošanas sertifikāts;”;

izslēgt 16. punktu.

2. Aizstāt 3. pantā vārdus “lauksaimniecības dzīvnieku un mājas (istabas) dzīvnieku audzēšanu” ar vārdiem “lauksaimniecības dzīvnieku, mājas (istabas) dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku audzēšanu”.

3. 5. pantā:

aizstāt panta nosaukumā un ievaddaļā vārdus “Valsts aģentūra “Lauksaimniecības datu centrs”” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Lauksaimniecības datu centrs” (attiecīgā locījumā);

izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1) uztur, kārtu un uzrauga vienoto elektronisko uzraudzības sistēmu, ko veido lauksaimniecības dzīvnieku, to īpašnieku, ganāmpulku un novietņu reģistrs;”;

papildināt 4. punktu pēc vārda “ciltsdarba” ar vārdiem “un pārraudzības”;

izteikt 5. punktu šādā redakcijā:

“5) uztur un kārtu lauksaimniecības dzīvnieku, to īpašnieku, ganāmpulku, novietņu un lauksaimniecības dzīvnieku ciltsdarba arhīvu;”.

4. 6. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “ciltsdarbu” ar vārdiem “dzīvnieku audzēšanu un ciltsdarbu”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pārtikas un veterinārajam dienestam ir tiesības kontrolēt fiziskās un juridiskās personas, kas veic lauksaimniecības un mājas (istabas) dzīvnieku ciltsdarbu, un pieprasīt no tām dokumentus

un informāciju, kā arī apmeklēt ganāmpulkus, šķirnes lauksaimniecības dzīvnieku audzētāju organizācijas un šķirnes mājas (istabas) dzīvnieku audzētāju organizācijas.”

5. 7. panta otrajā daļā:

izteikt 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2) kārto lauksaimniecības dzīvnieku ciltsgrāmatu un organizē lauksaimniecības dzīvnieku izcelsmes pārbaudi saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ciltsgrāmatas kārtošanu. Kārtību, kādā šķirnes lauksaimniecības dzīvnieku audzētāju organizācija kārto liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu ciltsgrāmatu, nosaka Ministru kabinets;

3) izsniedz izcelsmes sertifikātu par pārdošanai paredzētajiem šķirnes vaislas lauksaimniecības dzīvniekiem, to spermu, olšūnām un embrijiem, kā arī par pārējiem šķirnes lauksaimniecības dzīvniekiem — pēc to īpašnieka pieprasījuma;”;

izteikt 5. punktu šādā redakcijā:

“5) sertificē liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu vaisliniekus, to spermu, olšūnas un embrijus. Minēto sugu vaislinieku, to spermas, olšūnu un embriju sertifikācijas un uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets;”;

papildināt daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārraudzību kārto un uztur lauksaimniecības dzīvnieku pārraudzības informācijas datubāzi.”

6. 9. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“9. pants. Lauksaimniecības dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšana, dzīvnieku apzīmēšana

(1) Visi lauksaimniecības dzīvnieki un akvakultūras dzīvnieki, to ganāmpulki un novietnes ir reģistrējamas, un visi lauksaimniecības dzīvnieki ir apzīmējami. Lauksaimniecības dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtību, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”;

izslēgt otro daļu.

7. Izteikt 10. un 11. pantu šādā redakcijā:

“10. pants. Lauksaimniecības dzīvnieku pēcnācēju ieguve

(1) Liellopu, aitu, kazu un zirgu pēcnācējus ciltsdarbam un pārraudzībai iegūst no sertificētiem vaisliniekiem un sertificēta vaislas materiāla.

(2) Cūku ganāmpulkos, kuros veic pārraudzību, pēcnācējus iegūst no:

- 1) sertificētiem vaisliniekiem un sertificēta vaislas materiāla, ja iegūtos pēcnācējus atstāj vaislai;
- 2) vaisliniekiem un vaislas materiāla, kuru izcelsme ir zināma vismaz divās paaudzēs, ja iegūtos pēcnācējus nobero gaļas iegūšanai.

11. pants. Šķirnes lauksaimniecības dzīvnieku, to spermas, olšūnu un embriju nodrošināšana ar izcelsmes sertifikātu

(1) Šķirnes vaislas lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks nodrošina ar izcelsmes sertifikātu:

- 1) pārdošanai paredzētu šķirnes vaislas lauksaimniecības dzīvnieku, tā spermu, olšūnu un embriju;
- 2) Latvijā ievestu šķirnes vaislas lauksaimniecības dzīvnieku, tā spermu, olšūnu un embriju.

(2) Šķirnes lauksaimniecības dzīvnieka, tā spermas, olšūnas un embrija izcelsmes sertifikātā norādāmos datus un kārtību, kādā izsniedz izcelsmes sertifikātu, nosaka Ministru kabinets.”

8. 13. pantā:

papildināt otrās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “dzīvnieku pārraudzību” ar vārdiem “(izņemot vērtēšanu)”;

izslēgt sesto daļu.

9. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2. Šā likuma grozījumi par 9. panta otrās daļas un 13. panta sestās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

3. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. jūlijam izdod šā likuma 7. panta otrās daļas 5. punktā, 9. panta pirmajā daļā un 11. panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2014. gada 30. jūnijam ir piemērojami Ministru kabineta 2011. gada 21. jūnija noteikumi Nr. 474 “Liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu vaislinieku, to spermas, olšūnu un embriju sertifikācijas kārtība”, Ministru kabineta 2011. gada 16. augusta noteikumi Nr. 650 “Lauksaimniecības dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība un lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība” un Ministru kabineta 2011. gada 11. oktobra noteikumi Nr. 793 “Noteikumi par pārdošanai paredzēta vai Latvijā ievadama vaislas lauksaimniecības dzīvnieka, tā spermas, olšūnas un embrija izcelsmes sertifikātu izsniegšanu”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 27. februārī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 12. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.03.2014., Nr. 51.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

115. 704L/11 Grozījums Bērnu tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Bērnu tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15. nr.; 2000, 8., 12. nr.; 2001, 24. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 12. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 22. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 14., 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 112., 132. nr.; 2013, 118. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 51. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Policijai ir pienākums informēt bāriņtiesu pēc bērna atrašanās vietas par policijas pieņemto lēmumu par nošķiršanu, ja šis lēmums ir pieņemts saistībā ar kaitējuma draudiem bērnam vai tās personas, kas pastāvīgi dzīvo kopā ar bērnu, brīvībai, dzīvībai vai veselībai.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 31. martā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 27. februārī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 12. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.03.2014., Nr. 51.

116. 705L/11 Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. 137.¹ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“137.¹ pants. Taksometru pārvadājumu noteikumu pārkāpšana”;

izteikt otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“Par pasažieru pārvadāšanai noteikto pienākumu nepildīšanu vai aizliegumu neievērošanu —

uzliek naudas sodu taksometra vadītājam no piecpadsmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*.

Par taksometra nenodrošināšanu ar noteiktām prasībām atbilstošu aprīkojumu —

uzliek naudas sodu pārvadātājam — juridiskajai personai no septiņdesmit līdz septiņšimt *euro*.”

2. Izslēgt 149.⁴ panta astotajā daļā vārdu “(pierobežā)”.

3. Izslēgt 149.¹⁵ panta septītajā daļā vārdus “(uz valsts robežas vai pierobežā)”.

4. 166.⁶ pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “statistikas pārskatu vai statistiskās informācijas”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “norādīto informāciju vai dokumentus” ar vārdiem “norādītos dokumentus”.

5. Izteikt 173.² pantu šādā redakcijā:

“173.² pants. Pornogrāfisku priekšnesumu demonstrēšanas, intīma rakstura izklaides ierobežošanas un pornogrāfiska rakstura materiālu aprites noteikumu pārkāpšana

Par pornogrāfiska priekšnesuma demonstrēšanas vai citu intīma rakstura izklaides ierobežošanas noteikumu pārkāpšanu vai par pornogrāfiska rakstura materiāla aprites noteikumu pārkāpšanu —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš četršimt līdz trīstūkstoš sešsimt *euro*, konfiscējot šos materiālus vai bez konfiskācijas.”

6. Izslēgt 174.³ panta pirmās un otrās daļas sankcijā vārdus “vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm”.

7. 175.⁸ pantā:

izslēgt pirmās daļas sankcijā vārdus “vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz desmit diennaktīm”;

izslēgt otrās daļas sankcijā vārdus “vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm”.

8. Izslēgt 176.¹ pantu.

9. Papildināt piecpadsmito nodaļu ar 204.¹⁹ un 204.²⁰ pantu šādā redakcijā:

“204.¹⁹ pants. Statistikas nodrošināšanai nepieciešamo datu iesniegšanas kārtības pārkāpšana

Par statistikas nodrošināšanai nepieciešamo datu neiesniegšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām — līdz septiņsimt *euro*.

204.²⁰ pants. Statistiskās konfidencialitātes prasību pārkāpšana

Par normatīvajos aktos noteiktās statistiskās konfidencialitātes prasību neievērošanu attiecībā uz pētniecībai saņemtajiem datiem —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām — līdz septiņsimt *euro*.”

10. Izslēgt 213. pantā skaitļus “175.⁸” un “176.¹”.

11. Papildināt 214. panta pirmo daļu pēc skaitļa “174.⁴” ar skaitli “175.⁸”.

12. Izteikt 215.⁶ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“Centrālā statistikas pārvalde izskata šā kodeksa 204.¹⁹ un 204.²⁰ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.”

13. Papildināt 238.¹ panta astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja pie administratīvās atbildības sauc valdes locekli, kuram Latvijas Republikā nav deklarētās dzīvesvietas adreses, dzīvesvieta šā kodeksa izpratnē ir komercsabiedrības juridiskā adrese.”

14. Aizstāt 262. pantā vārdus “un rīcībspējīgu personu” ar vārdiem “personu, kurai nav nodibināta aizgādība”.

15. Aizstāt 262.¹ panta otrajā daļā vārdus “un rīcībspējīga fiziskā persona” ar vārdiem “persona, kurai nav nodibināta aizgādība”.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 20. februārī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 12. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.03.2014., Nr. 51.

117. 706L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta 25. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Minētais termiņš attiecināms arī uz vienlaicīgām pārbaudēm un daudzpusējām kontrolēm;”

2. Izteikt 15. panta pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) iesniegt nodokļu administrācijai elektroniska dokumenta veidā šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas normatīvajos aktos noteiktajos termiņos. Fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, ir izvēles tiesības iesniegt nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas elektroniska dokumenta veidā vai papīra dokumenta veidā. Nodokļu maksātāji, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestam nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas elektroniska dokumenta veidā, izmanto Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā tiek identificētas personas, kas iesniedz elektroniskos dokumentus. Ja nodokļu deklarācijas vai informatīvās deklarācijas ir iesniegtas, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, šīm deklarācijām ir juridisks spēks arī tad, ja tās nesatur rekvizītu “paraksts”;”

3. Papildināt 18.¹ pantu ar piekto, sesto, septīto, astoto, devīto, desmito, vienpadsmito, divpadsmito, trīspadsmito un četrpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(5) Šā panta sestā, septītā, astotā, devītā, desmitā, vienpadsmitā, divpadsmitā, trīspadsmitā un četrpadsmitā daļa ir attiecināma uz nodokļu administrācijas un Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību, administrējot nodokļus, izņemot nodokļus, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības tiesību akti par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo administratīvo sadarbību: pievienotās vērtības nodokli, muitas nodokli un akcīzes nodokli. Minētās normas netiek piemērotas attiecībā uz valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām. Šajā daļā minētie nodokļi neaptver maksu, piemēram, par valsts iestāžu izsniegtajām izziņām un citiem dokumentiem, vai līgumisku maksu, piemēram, atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

(6) Ja nodokļu administrācija kopā ar vienu vai vairākām citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienojas savā teritorijā veikt vienlaicīgas pārbaudes par vienu vai vairākām personām, lai veiktu tādējādi iegūtās informācijas apmaiņu, piemēro šā panta septītās, astotās un devītās daļas noteikumus.

(7) Nodokļu administrācija neatkarīgi identificē personas, attiecībā uz kurām tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanu, un paziņo attiecīgo pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, par kuriem tā iesaka veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatojot savu izvēli, kā arī norāda laikposmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

(8) Nodokļu administrācija lemj par dalību vienlaicīgās pārbaudēs. Tā apstiprina savu piekrišanu vai sniedz Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas ieteikusi veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatotu atteikumu.

(9) Nodokļu administrācija ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par vienlaicīgas pārbaudes uzraudzību un koordinēšanu.

(10) Administratīvajam paziņojumam piemēro šā panta vienpadsmitās, divpadsmitās, trīspadsmitās un četrpadsmitās daļas noteikumus.

(11) Pēc Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma nodokļu administrācija saskaņā ar Paziņošanas likumu paziņo adresātam visus tos dokumentus, kurus izdevušas pieprasījuma iesniedzējas valsts iestādes, kas administrē šā panta piektajā daļā minētos nodokļus.

(12) Nodokļu administrācija, pieprasot citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei paziņot dokumentus, paziņojuma pieprasījumā norāda paziņojamā dokumenta priekšmetu, paziņojamā dokumenta adresātu un dokumenta paziņošanas adresi, kā arī sniedz jebkuru citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu.

(13) Nodokļu administrācija, saņemot paziņojuma pieprasījumu, nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzējiesādā par pasākumiem, ko tā veikusi saistībā ar pieprasījumu, īpaši par dienu, kurā dokuments paziņots adresātam.

(14) Nodokļu administrācija lūdz Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei paziņojumu saskaņā ar šo pantu sniegt tikai tādā gadījumā, ja saskaņā ar Paziņošanas likumu tā nevar paziņojumu sniegt pati vai ja dokumenta paziņošana tai radītu resursu nesamērīgu izlietojumu. Nodokļu administrācija citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā esošai personai jebkuru dokumentu var paziņot pati ierakstīta pasta sūtījuma veidā vai izmantojot elektroniskos sakarus.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 158. un 159. punktu šādā redakcijā:

“158. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. maijam izdod šā likuma 15. panta pirmās daļas 3. punktā paredzētos noteikumus.

159. Grozījumi šā likuma 15. panta pirmās daļas 3. punktā, kas paredz nodokļu deklarāciju un informatīvo deklarāciju iesniegšanu elektroniska dokumenta veidā, stājas spēkā 2014. gada 1. jūnijā.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 27. februārī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 12. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.03.2014., Nr. 51.

118. 707L/11 **Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā**

Izdarīt Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 1. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012., 169. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) **komercprakses īstenotājs** — jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenotāja vārdā vai uzdevumā;”

2. 3. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Šā likuma noteikumi attiecas uz komercpraksi, kas tiek īstenota attiecībā uz patērētāju pirms līguma noslēgšanas, līguma slēgšanas laikā, kā arī pēc līguma noslēgšanas;”

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā likuma noteikumi neskar:

- 1) līgumiskās attiecības, jo īpaši līguma spēkā esamību, slēgšanu un sekas, noteikumus par preču vai pakalpojumu nekaitīguma un drošuma prasībām, kā arī strīdu pakļautību tiesai;
- 2) saimnieciskās darbības veikšanas vai speciālo atļauju (licenču) izsniegšanas nosacījumus, kā arī uz reglamentētajām profesijām attiecinātus ētikas kodeksus vai citus noteikumus, kuru mērķis ir uzturēt augstus profesionālās ētikas standartus;
- 3) dārgmetālu izstrādājumu provēšanu.”

3. Izteikt 4. panta otrās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz precī vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar;”

4. Papildināt likumu ar 4.¹ pantu šādā redakcijā:

“4.¹ pants. Kaitējuma atlīdzināšana

Persona, kurai negodīga komercprakse nodarījusi kaitējumu, ir tiesīga celt prasību tiesā likumā noteiktajā kārtībā.”

5. 5. pantā:

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Labas prakses kodeksā ir aizliegts veicināt negodīgu komercpraksi;”

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šā likuma 14. pantā minētās uzraudzības iestādes ir tiesīgas pēc savas iniciatīvas vai pēc saimnieciskās vai profesionālās darbības veicēja vai veicēju izveidotas profesionālās apvienības

pieprasījuma izvērtēt labas prakses kodeksu un sniegt attiecībā uz to rekomendējošu viedokli un ieteikumus par labas prakses kodeksu atbildīgajai personai.

(5) Par labas prakses kodeksu atbildīgā persona šā likuma izpratnē ir saimnieciskās vai profesionālās darbības veicējs vai šādas darbības veicēju izveidota profesionāla apvienība, kas izstrādā un pārskata labas prakses kodeksu un uzrauga tajā ietverto noteikumu ievērošanu.”

6. Izteikt 7. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Par patērētāja ekonomisko rīcību būtiski negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski mazina patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.

(2) Par patērētāja pieņemtu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums:

- 1) iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības;
- 2) par to, kādā veidā un ar kādiem noteikumiem iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu;
- 3) samaksāt preces vai pakalpojuma cenu pa daļām vai kopumā;
- 4) paturēt preci, pieņemt pakalpojumu vai izmantot iespēju īstenot savas likumīgās vai līgumiskās patērētāja tiesības.”

7. Papildināt 8. panta pirmo daļu pēc vārdiem “Ja komercprakse var” ar vārdu “būtiski”.

8. 9. pantā:

aizstāt pirmās daļas ievaddaļā vārdus “līguma slēgšanu” ar vārdiem “rīcību saistībā ar darījumu”;

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“(2) komercprakses īstenotājs izmanto preces vai pakalpojuma tirdzniecības veicināšanas pasākumus, tostarp salīdzinošu reklāmu, tādā veidā, kas rada neskaidrību par preci vai pakalpojumu, preču zīmi, tirdzniecības nosaukumu, preces ražotāja vai pakalpojuma sniedzēja nosaukumu (firmu) vai citu atšķirības zīmi;”;

aizstāt otrās daļas ievaddaļā vārdu “informācijas” ar vārdu “komercprakses”;

izteikt otrās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“(1) preces vai pakalpojuma esamību, raksturu un galvenās īpašības, piemēram, preces vai pakalpojuma pieejamību; ieguvumus no preces vai pakalpojuma; ar preci vai pakalpojumu saistītos riskus; preces vai pakalpojuma darbību, saturu, piederumus, pēcpārdošanas apkalpošanu un sūdzību izskatīšanas kārtību; ražošanas un piegādes metodi un datumu; piegādes apstākļus; preces vai pakalpojuma nolūku, lietošanu, daudzumu, specifikācijas, ģeogrāfisko vai komerciālo izcelsmi; paredzamos preces vai pakalpojuma lietošanas rezultātus; preces vai pakalpojuma testēšanas vai pārbaudes rezultātus;”;

izteikt otrās daļas 4. un 5. punktu šādā redakcijā:

- “4) preces apkopes, nomaiņas, labošanas vai detaļas nepieciešamību;
- 5) komercprakses īstenotāja iedabu, raksturīgās pazīmes un tiesības, piemēram, viņa identitāti un vērtību, kvalifikāciju, statusu, atzīšanu, reputāciju, piederību pie kādas biedrības vai saistību ar to, rūpnieciskā, komerciālā vai intelektuālā īpašuma tiesības vai viņa saņemtās godalgas un apbalvojumus;”.

9. 10. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. un 2. punktā vārdus “līguma slēgšanu” ar vārdiem “rīcību saistībā ar darījumu”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “ņem vērā” ar vārdiem “saziņas līdzekļa ierobežojumus un”;
izteikt trešās daļas ievaddaļu un 1. punktu šādā redakcijā:

“(3) Ja komercprakses īstenotājs izmantotajai komerciālās saziņas formai piemērotā veidā piedāvā patērētājam iegādāties precī vai saņemt pakalpojumu un norāda preces vai pakalpojuma īpašības un cenu, tādējādi dodot iespēju patērētājam veikt pirkumu (turpmāk — uzaicinājums veikt pirkumu), par būtisku uzskata šādu informāciju, ja tā jau no konteksta nav skaidra:

- 1) preces vai pakalpojuma galvenās īpašības tādā apjomā, kas ir piemērots izmantotajam saziņas līdzeklim un konkrētajai precei vai pakalpojumam;”;

izteikt trešās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

- “5) atteikuma un citas līguma izbeigšanas tiesības.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Par būtisku informāciju uzskatāmas arī prasības, kas informācijas sniegšanai noteiktas patērētāju tiesību aizsardzību vai preču pārdošanu un pakalpojumu sniegšanu reglamentējošos Kopienas tiesību aktos vai nacionālajos normatīvajos aktos, kuru normas izriet no Kopienas tiesību aktiem, it īpaši informācija par distances līgumu, distances finanšu pakalpojumu līgumu, brīvdienu mītnes ilgtermiņa lietošanas tiesību līgumu, brīvdienu pakalpojumu ilgtermiņa līgumu, brīvdienu mītnes ilgtermiņa lietošanas tiesību vai ilgtermiņa brīvdienu pakalpojumu tālākpārdošanas līgumu un brīvdienu mītnes ilgtermiņa lietošanas tiesību apmaiņas līgumu, līgumu par patēriņa kredītu, par kompleksiem tūrisma pakalpojumiem, par preču un pakalpojumu cenu norādēm, par zālēm, par informācijas sabiedrībai sniedzamiem pakalpojumiem, par privātajiem pensiju fondiem un par apdrošināšanas līgumu.”

10. 11. pantā:

izteikt 4. un 5. punktu šādā redakcijā:

- “4) sniedz patiesībai neatbilstošu informāciju par to, ka attiecībā uz viņa darbību konkrētā jomā vai arī attiecībā uz precī vai pakalpojumu ir apliecināta atbilstība; ka šo darbību, precī vai pakalpojumu ir ieteikusi vai atļāvusi valsts pārvaldes iestāde vai privāto tiesību subjekts vai ka, sniedzot šādu informāciju, neievēro nosacījumus, ar kādiem apliecināta atbilstība vai dots konkrētais ieteikums, vai piešķirta lietošanas atļauja;

- 5) aicina iegādāties preces vai saņemt pakalpojumus par noteiktu cenu, neinformējot patērētāju par iemesliem, kuru dēļ var paredzēt, ka komercprakses īstenotājs nespēs šīs vai līdzvērtīgas preces vai pakalpojumus piedāvāt, piegādāt vai iepirkt no piegādātāja par tādu pašu cenu, saprātīgā laikposmā un pieņemamā daudzumā, ņemot vērā precī vai pakalpojumu, reklāmas apjomu un piedāvāto cenu;”;

aizstāt 7. punktā vārdus “līguma slēgšanu” ar vārdiem “rīcību saistībā ar darījumu”;

izteikt 8. punktu šādā redakcijā:

- “8) nodrošinot pēcpārdošanas apkalpošanu, saziņā ar patērētāju lieto valodu, kas ir oficiālā valoda Eiropas Savienības dalībvalstī, kur pats atrodas, vai citā valstī, bet šī valoda netika lietota saziņā ar patērētāju pirms darījuma noslēgšanas un komercprakses īstenotājs nav iepriekš par to skaidri brīdinājis patērētāju;”;

izteikt 11. punktu šādā redakcijā:

- “11) nolūkā veicināt preces pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu izmanto plašsaziņas līdzekļa redakcionālo saturu (reklāmraksts), par ko maksājis komercprakses īstenotājs, to skaidri saturiski, ar attēliem vai skaņu nenorādot patērētājam identificējamā veidā;”;

izteikt 13. punktu šādā redakcijā:

“13) īsteno tirdzniecības veicināšanas pasākumus attiecībā uz noteikta ražotāja vai pakalpojuma sniedzēja precei vai pakalpojumam līdzīgu precī vai pakalpojumu tādā veidā, lai patērētājs maldīgi uzskatītu, ka precī ražojis vai pakalpojumu sniedzis noteiktais ražotājs vai pakalpojuma sniedzējs, bet tā nav patiesība;”;

izteikt 20. punktu šādā redakcijā:

“20) raksturo precī vai pakalpojumu ar vārdiem “bezmaksas”, “par velti”, “bez atlīdzības” vai tamlīdzīgi, bet patērētājam ir jāmaksā vēl kas vairāk virs nepieciešamajām izmaksām, kuras rodas, atbildot uz komercpraksi un saņemot precī vai pakalpojumu vai maksājot par preces piegādi;”;

izteikt 22. un 23. punktu šādā redakcijā:

“22) sniedz nepatiesu informāciju vai rada nepatiesu priekšstatu par to, ka rīkojas ar savu saimniecisko vai profesionālo darbību nesaistītā nolūkā, vai pats uzdodas par patērētāju;

23) rada nepatiesu priekšstatu, ka preces vai pakalpojuma pēcpārdošanas apkalpošana ir pieejama citā Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstī, nevis tajā, kurā prece pārdota vai pakalpojums sniegts.”

11. 12. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Komercpraksi uzskata par agresīvu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un visus apstākļus — neatlaidīgas darbības, piespiešanu, tostarp fiziska spēka vai nesamērīgas ietekmes izmantošanu, tā būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt vidusmēra patērētāja izvēles vai rīcības brīvību attiecībā uz precī vai pakalpojumu un rezultātā patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “piespiedu līdzekļu” ar vārdiem “varas pozīcijas”;

aizstāt trešās daļas 3. punktā vārdus “līguma slēgšanu” ar vārdiem “rīcību saistībā ar darījumu”;

aizstāt trešās daļas 5. punktā vārdu “nelikumīgas” ar vārdu “prettiesiskas”.

12. 13. pantā:

izteikt 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2) ierodas pie patērētāja mājās, ignorējot viņa lūgumu atstāt šo māju vai neatgriezties tajā, izņemot gadījumu, kad komercprakses īstenotājs ierodas, lai panāktu patērētāja līgumisko pienākumu izpildi saskaņā ar normatīvajiem aktiem;

3) ar telefona, faksa, e-pasta vai cita saziņas līdzekļa starpniecību izsaka uzstājīgus un patērētājam nevēlamus piedāvājumus, izņemot gadījumu, kad komercprakses īstenotājs to dara, lai panāktu patērētāja līgumisko pienākumu izpildi saskaņā ar normatīvajiem aktiem, un ievēro citos normatīvajos aktos noteiktos distances saziņas līdzekļu izmantošanas ierobežojumus;”;

papildināt 4. punktu pēc vārdiem “izvairās no atbildes” ar vārdiem “uz attiecīgo saraksti”;

papildināt 7. punktu pirms vārdiem “informē patērētāju” ar vārdu “skaidri”;

aizstāt 8. punktā vārdus “pretendēt uz” ar vārdu “iegūt”.

13. Izslēgt 14. panta pirmajā daļā vārdus “veterināro zāļu jomā — Pārtikas un veterinārais dienests”.

14. 15. pantā:

izteikt otro, trešo, ceturto, piekto, sesto, septīto, astoto, devīto, desmito un vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(2) Uzraudzības iestāde ir tiesīga:

- 1) izvērtējot komercprakses atbilstību šā likuma prasībām, pieprasīt un saņemt no komercprakses īstenotāja un citām fiziskajām un juridiskajām personām visu lietas būtības noskaidrošanai nepieciešamo informāciju, dokumentus un citus pierādījumus, kā arī mutvārdu paskaidrojumus par komercpraksē izmantotās informācijas patiesumu, darbības atbilstību šā likuma prasībām, kā arī noteikt informācijas, dokumentu un pierādījumu iesniegšanas termiņu un informācijas sniegšanas veidu;
- 2) veikt nepieciešamās pārbaudes, kontrolpirkumus vai kontrolpasūtījumus;
- 3) izdot un publicēt vadlīnijas, ietverot tajās ieteikumus komercprakses pilnveidošanai, lai uzlabotu patērētāju interešu aizsardzību attiecīgos tirgus sektoros (nozārēs), kā arī ierosināt, lai konkrēts komercprakses īstenotājs veic pasākumus patērētāju interešu aizsardzības līmeņa paaugstināšanai attiecīgos tirgus sektoros (nozārēs).

(3) Ja komercprakses īstenotājs nesniedz Uzraudzības iestādes pieprasīto informāciju vai sniedz to nepilnīgi, Uzraudzības iestāde ir tiesīga uzskatīt, ka komercpraksē izmantotā informācija ir neprecīza vai nepatiesa.

(4) Uzraudzības iestāde informē komercprakses īstenotāju par lietas izskatīšanas rezultātu.

(5) Uzraudzības iestāde, izvērtējot konstatētā pārkāpuma raksturu un iespējamo ietekmi, kā arī citus būtiskus apstākļus, ir tiesīga:

- 1) ierosināt, lai komercprakses īstenotājs tās noteiktajā termiņā nodrošina komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām;
- 2) ierosināt, lai komercprakses īstenotājs tās noteiktajā termiņā rakstveidā apņemas novērst konstatēto pārkāpumu saskaņā ar šā likuma 15.¹ pantu;
- 3) pieņemt lēmumu par lietas izbeigšanu, izsakot aicinājumu komercprakses īstenotājam turpmāk savā darbībā nodrošināt komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām.

(6) Šā panta piektajā daļā minētās tiesības neliedz Uzraudzības iestādei pieņemt šā panta astotajā daļā minētos lēmumus.

(7) Komercprakses īstenotājs nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc šā panta piektās daļas 1. punktā minētajā ierosinājumā noteiktā termiņa beigām informē Uzraudzības iestādi par izpildi, pievienojot izpildi apliecinošus pierādījumus. Ja saskaņā ar šā panta piektās daļas 1. punktu noteiktajā termiņā komercprakses atbilstība normatīvo aktu prasībām nav nodrošināta, Uzraudzības iestāde ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus šā panta astotajā daļā minētos lēmumus.

(8) Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem:

- 1) nosaka komercprakses īstenotājam pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām;
- 2) nosaka komercprakses īstenotājam pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi;
- 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama;
- 4) nosaka komercprakses īstenotājam pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraksei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norādīta labotā informācija, atsaucot negodīgo komercpraksi;
- 5) uzliek naudas sodu šā likuma 15.² pantā noteiktajā kārtībā;

6) nosaka par labas prakses kodeksu atbildīgajai personai pienākumu izdarīt labojumus kodeksā, lai novērstu negodīgu komercpraksi.

(9) Šā panta astotajā daļā minētos lēmumus Uzraudzības iestāde ir tiesīga pieņemt arī tad, ja tai nav pierādījumu par komercprakses īstenotāja nodarītajiem zaudējumiem vai par to, ka pārkāpums izdarīts ar nodomu.

(10) Uzraudzības iestāde nesāk izvērtēt komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām vai izvērtēšanu pārtrauc, ja ir pieņemts lēmums par lietas izbeigšanu vai par konkrēto negodīgas komercprakses aizlieguma pārkāpumu jau ir pieņemts viens no šādiem lēmumiem:

- 1) kāds no šā panta astotajā daļā minētajiem lēmumiem;
- 2) kāds no Reklāmas likuma 15. panta ceturtajā daļā minētajiem lēmumiem.

(11) Lai mazinātu negodīgas komercprakses aizlieguma neievērošanas dēļ radītās negatīvās sekas, Uzraudzības iestāde ir tiesīga informāciju par rakstveida apņemšanos ievietot savā mājaslapā, bet savu lēmumu daļēji vai pilnībā ievietot savā mājaslapā un publicēt oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", turklāt ar publicēšanu saistītos izdevumus sedz komercprakses īstenotājs.”;

papildināt pantu ar divpadsmito, trīspadsmito un četrpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(12) Uzraudzības iestāde lēmumu par negodīgu komercpraksi pieņem sešu mēnešu laikā no lietas ierosināšanas dienas. Ja objektīvu iemeslu dēļ šo termiņu nav iespējams ievērot, Uzraudzības iestāde to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par diviem gadiem, skaitot no lietas ierosināšanas dienas.

(13) Uzraudzības iestāde lēmumā ir tiesīga noteikt:

- 1) šā panta astotās daļas 1., 2., 3., 4. un 6. punktā minēto lēmumu izpildes termiņu. Lēmuma adresāts nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc lēmumā noteiktā termiņa beigām informē Uzraudzības iestādi par lēmuma izpildi, pievienojot izpildi apliecinošus pierādījumus;
- 2) šā panta astotās daļas 4. punktā minētajā lēmumā paredzētā komercprakses atsaukuma saturu, apjomu, kā arī veidu, kādā atsaukums izplatāms.

(14) Uzraudzības iestāde lietas par negodīgu komercpraksi izskata Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi.”

15. Papildināt likumu ar 15.¹ un 15.² pantu šādā redakcijā:

“15.¹ pants. Rakstveida apņemšanās

(1) Rakstveida apņemšanās ir dokuments, ko pēc Uzraudzības iestādes ierosinājuma paraksta komercprakses īstenotājs, apņemoties noteiktā termiņā novērst konstatēto pārkāpumu. Rakstveida apņemšanās var ietvert komercprakses īstenotāja apņemšanos:

- 1) neveikt noteiktas darbības;
- 2) veikt noteiktas darbības, tostarp sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām, publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā atsauc negodīgo komercpraksi;
- 3) atlīdzināt patērētājiem nodarītos zaudējumus.

(2) Parakstot rakstveida apņemšanos, kurā norādīts pārkāpums, kā arī tā novēršanas veids un termiņš, komercprakses īstenotājs atzīst, ka ir izdarījis konstatēto pārkāpumu. Rakstveida apņemšanās uzskatāma par saņemtu (stājas spēkā) ar brīdi, kad Uzraudzības iestāde apstiprina tās pieņemšanu, komercprakses īstenotājam rakstveidā apliecinot, ka attiecīgie pasākumi ir pietiekami pārkāpuma un tā ietekmes novēršanai. Uzraudzības iestāde apliecinājumu par rakstveida apņemšanās pieņemšanu paziņo Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā. Pārkāpuma novēršanas termiņš nepārsniedz laiku, kas nepieciešams, lai komercprakses īstenotājs varētu veikt paredzētos pasākumus un nodrošinātu patērētāju interešu ievērošanu, un parasti nedrīkst būt ilgāks par trim mēnešiem, izņemot gadījumus, kad ilgāku termiņu pamato paredzēto pasākumu raksturs.

(3) Ja komercprakses īstenotājs saskaņā ar šā likuma 15. panta piektās daļas 2. punktu rakstveidā apņemas novērst konstatēto pārkāpumu un rakstveida apņemšanās stājusies spēkā, Uzraudzības iestāde nepieņem šā likuma 15. panta astotajā daļā minētos lēmumus un izbeidz administratīvo lietvedību daļā par pārkāpumu, kuru komercprakses īstenotājs apņemas novērst. Ja Uzraudzības iestāde konstatē, ka rakstveida apņemšanās netiek pildīta, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus šā likuma 15. panta astotajā daļā minētos lēmumus.

(4) Komercprakses īstenotājs nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc šā panta trešajā daļā noteiktā termiņa beigām informē Uzraudzības iestādi par izpildi, pievienojot izpildi apliecinošus pierādījumus.

15.² pants. Soda naudas piemērošana un piespiedu izpildes noteikumi

(1) Uzraudzības iestāde ir tiesīga par negodīgu komercpraksi uzlikt komercprakses īstenotājam soda naudu līdz 10 procentiem no tā pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, bet ne vairāk kā 100 000 *euro*. Soda naudas apmērs ir nosakāms samērīgs ar izdarīto pārkāpumu, ņemot vērā komercprakses īstenotāja veiktos pasākumus pārkāpuma novēršanai un zaudējumu atlīdzināšanai.

(2) Uzraudzības iestāde, pieņemot lēmumu par soda naudas uzlikšanu un tās apmēru, ņem vērā šādus apstākļus, kā arī izvērtē, vai pastāv šādi nosacījumi:

- 1) pieļautā pārkāpuma raksturs un ilgums, pārkāpuma radītā ietekme (zaudējumi patērētājiem), pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, pārkāpēja loma pārkāpumā un pārkāpuma apjoms;
- 2) komercprakses īstenotājs līdz lēmuma pieņemšanas dienai ir atlīdzinājis vai sācis atlīdzināt patērētājiem nodarītos zaudējumus;
- 3) pārkāpums pārtraukts pēc komercprakses īstenotāja iniciatīvas;
- 4) komercprakses īstenotājs negodīgas komercprakses aizlieguma pārkāpumu izdarījis atkārtoti pēdējo divu gadu laikā, un tas konstatēts ar Uzraudzības iestādes lēmumu vai rakstveida apņemšanos;
- 5) komercprakses īstenotājs nav izpildījis rakstveida apņemšanos;
- 6) komercprakses īstenotājs ir kavējis lietas izskatīšanu vai slēpis izdarīto pārkāpumu.

(3) Uzraudzības iestādes uzlikto soda naudu komercprakses īstenotājs samaksā mēneša laikā no dienas, kad stājas spēkā lēmums par soda naudas uzlikšanu. Ja lēmums par soda naudas uzlikšanu nav izpildīts labprātīgi, tā piespiedu izpildi veic tiesu izpildītājs. Uzraudzības iestāde ir atbrīvota no valsts nodevas par lēmuma iesniegšanu izpildei.

(4) Ja lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šā likuma 15. panta astotās daļas 1., 2., 3., 4. vai 6. punktu, nav izpildīti labprātīgi, Uzraudzības iestāde tos izpilda piespiedu kārtā saskaņā ar Administratīvā procesa likumu. Uzraudzības iestāde, veicot uz noteiktu darbību vai darbības aizliegumu vērsta lēmuma piespiedu izpildi, var uzlikt piespiedu naudu vienā reizē ne vairāk kā 10 000 *euro*.

(5) Uzliktās piespiedu naudas apmērs ir nosakāms samērīgs ar izdarīto pārkāpumu. Uzraudzības iestāde, nosakot šā panta ceturtajā daļā minētās piespiedu naudas apmēru, ņem vērā šā likuma 15. panta astotās daļas 1., 2., 3., 4. un 6. punktā minēto lēmumu nepildīšanas ietekmi (zaudējumus patērētājiem) un ilgumu, kā arī citus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā.

(6) Samaksātās naudas summas ieskaita valsts pamatbudžetā.”

16. Izteikt 16. un 17. pantu šādā redakcijā:

“16. pants. Uzraudzības iestādes lēmums par elektroniskā līdzekļa vai tā daļas darbības ierobežošanu vai apturēšanu

(1) Ja komercprakses īstenotājs ilgstoši nepilda šā likuma 15. panta astotās daļas 1., 2. vai 3. punktā minēto lēmumu vai šā lēmuma nepildīšana ir radījusi vai var radīt būtisku kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm, Uzraudzības iestāde ir tiesīga veikt nepieciešamos tehniski iespējamus pasākumus, lai uz laiku līdz pārkāpuma novēršanai ierobežotu vai apturētu

negodīgas komercprakses īstenošanā izmantotā elektroniskā līdzekļa vai tā daļas darbību. Par elektronisko līdzekli šā likuma izpratnē uzskatāma tīmekļa vietne, tiešsaistes lietojumprogramma, domēna vārds un citi elektroniskie līdzekļi.

(2) Uzraudzības iestādes lēmums par elektroniskā līdzekļa vai tā daļas darbības ierobežošanu vai apturēšanu stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

17. pants. Uzraudzības iestādes lēmums par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu vai atjaunošanu

(1) Ja komercprakses īstenoātājs ilgstoši nepilda šā likuma 15. panta astotās daļas 1., 2. vai 3. punktā minēto lēmumu vai šā lēmuma nepildīšana ir radījusi vai var radīt būtisku kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm, Uzraudzības iestāde ir tiesīga pieņemt lēmumu, ar kuru uz laiku līdz pārkāpuma novēršanai tiek apturēta komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbība.

(2) Uzraudzības iestāde, konstatējusi šā panta pirmajā daļā minētās pārkāpuma pazīmes, rakstveidā brīdina komercprakses īstenoāju par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu, norādot konstatēto un uzaicinot komercprakses īstenoāju labprātīgi izpildīt Uzraudzības iestādes lēmumu un par izpildi rakstveidā paziņot Uzraudzības iestādei.

(3) Šā panta otrajā daļā minētajā brīdinājumā Uzraudzības iestāde norāda termiņu, pēc kura tiks pieņemts lēmums par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu. Ja brīdinājumā norādītajā termiņā komercprakses īstenoātājs ir pilnībā izpildījis Uzraudzības iestādes lēmumu un par izpildi rakstveidā paziņojis Uzraudzības iestādei, Uzraudzības iestāde nepieņem lēmumu par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu. Ja brīdinājumā norādītajā termiņā komercprakses īstenoātājs nav pilnībā novērsis Uzraudzības iestādes lēmumā norādīto pārkāpumu un par izpildi rakstveidā paziņojis Uzraudzības iestādei, tā pieņem lēmumu par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu. Lēmums par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

(4) Uzraudzības iestāde triju darbdienu laikā pēc tam, kad pieņēmusi lēmumu par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu, noplombē vai aizzīmogo komercprakses īstenoāja saimnieciskās darbības vietu, kurā noticis pārkāpums.

(5) Ja pēc tam, kad Uzraudzības iestāde pieņēmusi lēmumu par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu, attiecīgā darbība tiek turpināta vai tiek bojātas vai noņemtas plombas vai aizzīmogojumi, vainīgās personas atbilstoši nodarījumam saucamas pie likumā noteiktās atbildības.

(6) Ja komercprakses īstenoātājs ir pilnībā izpildījis Uzraudzības iestādes lēmumu un par izpildi rakstveidā paziņojis Uzraudzības iestādei, tā veic pārbaudi un triju darbdienu laikā atjauno komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbību. Lēmums par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības atjaunošanu stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

(7) Uzraudzības iestāde triju darbdienu laikā pēc tam, kad pieņēmusi lēmumu par komercprakses īstenoāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības atjaunošanu, noņem plombas un aizzīmogojumus.”

17. Papildināt likumu ar 18. un 19. pantu šādā redakcijā:

“18. pants. Uzraudzības iestādes lēmums par pagaidu noregulējumu

(1) Ja Uzraudzības iestādei ir pamats uzskatīt, ka pārkāpts negodīgas komercprakses aizliegums un šis pārkāpums var radīt tūlītēju un būtisku kaitējumu konkrētas patērētāju grupas ekonomiskajām interesēm, tā ir tiesīga pieņemt šā likuma 15. panta astotās daļas 2. vai 3. punktā minēto lēmumu kā pagaidu noregulējumu.

(2) Lēmums par pagaidu noregulējumu ir spēkā no tā paziņošanas brīža līdz brīdim, kad tas ar Uzraudzības iestādes lēmumu tiek atcelts vai grozīts vai kad stājas spēkā Uzraudzības iestādes galīgais lēmums.

19. pants. Uzraudzības iestādes lēmuma pārsūdzēšana

(1) Uzraudzības iestādes lēmumu tā adresāts var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Uzraudzības iestādes lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību, izņemot šā likuma 15. panta astotās daļas 5. punktā minētā lēmuma darbību.

(2) Uzraudzības iestādes lēmumu par šā likuma 16. pantā minēto elektroniskā līdzekļa vai tā daļas darbības ierobežošanu vai apturēšanu, 17. pantā minēto lēmumu par komercprakses īstenotāja vai tā uzņēmuma (struktūrvienības) darbības apturēšanu vai atjaunošanu, kā arī 18. pantā minēto lēmumu par pagaidu noregulējumu attiecīgā lēmuma adresāts var pārsūdzēt 10 dienu laikā no tā paziņošanas dienas. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(3) Pieteikumu par Uzraudzības iestādes lēmumu par pagaidu noregulējumu tiesa izskata rakstveida procesā 14 dienu laikā. Tiesas lēmums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.”

18. Papildināt likumu ar pārejas noteikumu šādā redakcijā:

“Pārejas noteikums

Šā likuma 15. panta otrās, trešās, ceturtās, piektās, sestās, septītās, astotās, devītās, desmitās un vienpadsmitās daļas jaunā redakcija, divpadsmitā, trīspadsmitā un četrpadsmitā daļa, 15.² pants, 16. un 17. panta jaunā redakcija, kā arī 18. un 19. pants (par Uzraudzības iestādes tiesībām uzlikt soda naudu par normatīvo aktu prasībām neatbilstošu komercpraksi un attiecīgās pārkāpuma lietas izskatīt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā) stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.”

19. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību).”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

119. 708L/11 Grozījumi likumā “Par policiju”

Izdarīt likumā “Par policiju” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 31./32. nr.; 1992, 37./38. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 13., 23. nr.; 1995, 2., 24. nr.; 1996, 13. nr.; 1997, 2., 8., 23. nr.; 1999, 12., 23. nr.; 2000, 14. nr.; 2001, 21. nr.; 2002, 2., 4., 16., 22. nr.; 2003, 2., 8., 14. nr.; 2004, 13. nr.; 2005, 2., 10., 22. nr.; 2006, 14., 20. nr.; 2008, 14. nr.; 2009, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 157., 183. nr.; 2011, 120. nr.; 2013, 27. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 10. panta pirmo daļu ar 21. un 22. punktu šādā redakcijā:

- “21) novērst tūlītējus draudus, ja persona, kas atrodas mājoklī vai tā tuvumā, var nodarīt kaitējumu šajā mājoklī pastāvīgi dzīvojošas personas dzīvībai, brīvībai vai veselībai, līdz tiesa izskata jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību;
- 22) kontrolēt, kā tiek pildīti tiesas vai tiesneša lēmumi par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.”

2. 12. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 10.¹ punktu šādā redakcijā:

- “10¹) ja pastāv tūlītēji draudi, ka persona, kas atrodas mājoklī vai tā tuvumā, var nodarīt kaitējumu šajā mājoklī pastāvīgi dzīvojošas personas (turpmāk — aizsargājamā persona) dzīvībai, brīvībai vai veselībai, uz rakstveida pieteikuma pamata pieņemt lēmumu, kas uzliek par pienākumu pilngadīgai personai, kura rada draudus, atstāt mājokli, kur pastāvīgi dzīvo aizsargājamā persona, neatgriezties un neuzturēties šajā mājoklī un tā tuvumā (turpmāk — policijas lēmums par nošķiršanu) tuvāk par lēmumā noteikto attālumu uz laiku līdz astoņām dienām no lēmuma pieņemšanas brīža. Policijas lēmumā par nošķiršanu var noteikt arī aizliegumu personai, kas rada draudus, kontaktēties ar aizsargājamo personu;”;

papildināt pirmo daļu ar 13.¹ un 13.² punktu šādā redakcijā:

- “13¹) veikt to personu uzskaiti, attiecībā uz kurām pieņemts policijas lēmums par nošķiršanu;
- 13²) veikt to personu uzskaiti, kurām ar tiesas vai tiesneša lēmumu noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi;”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veicama to personu uzskaitē, attiecībā uz kurām pieņemts policijas lēmums par nošķiršanu, un to personu uzskaitē, kurām ar tiesas vai tiesneša lēmumu noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, kā arī to, kādā apjomā Integrētajā iekšlietu informācijas sistēmā ievadāma informācija par šīm personām.”

3. Papildināt likumu ar 12.¹ pantu šādā redakcijā:

“12.¹ pants. Policijas lēmums par nošķiršanu

Policijas lēmumā par nošķiršanu norāda:

- 1) iestādes nosaukumu, adresi;
- 2) lēmuma sastādītāja amatu, vārdu un uzvārdu;
- 3) personas, kas rada draudus, vārdu, uzvārdu, personas kodu, dzīvesvietas adresi, korespondences adresi un iespējamās uzturēšanās vietas adresi;

- 4) aizsargājamās personas vārdu, uzvārdu, personas kodu vai dzimšanas datumu un dzīvesvietas adresi;
- 5) aizsargājamās personas vai tās likumiskā pārstāvja pieteikuma policijai īsu saturu;
- 6) personai, kas rada draudus, uzliktos tiesiskos pienākumus un laiku, kad beidzas to izpildes termiņš;
- 7) lēmuma pamatojumu (faktu konstatējumu un tiesību normu, saskaņā ar kuru lēmums pieņemts);
- 8) ziņas par lēmumam pievienotajiem dokumentiem;
- 9) norādi, kur un kādā termiņā šo lēmumu var apstrīdēt vai pārsūdzēt.

Policijas lēmumu par nošķiršanu paraksta tā sastādītājs. Lēmumu izsniedz pret parakstu personai, kas rada draudus. Ja šī persona atsakās saņemt lēmumu, lēmumam pievieno attiecīgu norādi par to.

Ja aizsargājamā persona vai tās likumiskais pārstāvis vēlas, lai tiesa izskatītu jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, policijas lēmumā par nošķiršanu iekļauj paziņojumu par datumu un tiesu, kad un kur saņemt par pagaidu aizsardzību pieņemtā tiesas lēmuma norakstu, ja tiesa izskata minēto jautājumu, kā arī informāciju par to, ka šis datums uzskatāms par attiecīgā tiesas lēmuma paziņošanas datumu un ka tiesas lēmuma noraksta nesaņemšana neietekmē lēmuma tiesiskās sekas.

Policijas lēmums par nošķiršanu ir administratīvais akts, kas stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī un ir izpildāms nekavējoties. Policijas lēmumā par nošķiršanu noteiktais pienākums ir spēkā līdz lēmumā norādītajam laikam.

Policijas lēmums par nošķiršanu ir apstrīdams vai pārsūdzams Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Policijas lēmuma par nošķiršanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Ja pieņemts policijas lēmums par nošķiršanu un aizsargājamā persona vai tās likumiskais pārstāvis vēlas, lai tiesa izskatītu jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, policija nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darb dienā nosūta tiesai lēmuma norakstu, personas rakstveida pieteikumu tiesai, kā arī citu informāciju, kas ir policijas rīcībā un var būt noderīga tiesai, izskatot jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Personai, kas rada draudus, var uzlikt piespiedu naudu ikreiz, kad tā pārkāpusi policijas lēmumu par nošķiršanu.

Šā panta septītajā daļā minēto un citu Administratīvā procesa likumā paredzēto piespiedu izpildes līdzekļu piemērošanas apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur to izpildi.

Ministru kabinets izdod noteikumus, kuros nosaka:

- 1) kārtību, kādā pieņem, paziņo un izpilda policijas lēmumu par nošķiršanu, kā arī policijas lēmuma par nošķiršanu veidlapas paraugu;
- 2) kārtību, kādā pieņem un pārsūta pieteikumu tiesai, lai tā izskata jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību;
- 3) kārtību, kādā kontrolējama tiesas vai tiesneša lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību izpilde.”

4. 19. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitļus un vārdus “1., 3. un 4. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1., 3., 4. un 6. punktā”;

papildināt otro daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

- “6) tūlītēju draudu novēršana, ja persona, kas atrodas mājoklī vai tā tuvumā, var nodarīt kaitējumu aizsargājamās personas dzīvībai, brīvībai vai veselībai, līdz tiesa izskata jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “1., 3. un 4. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1., 3., 4. un 6. punktā”;

papildināt sesto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pildot šā panta otrās daļas 6. punktā minēto pienākumu, pašvaldības policijas darbiniekam ir arī šā likuma 12. panta pirmās daļas 13.¹ un 16. punktā minētās tiesības, kā arī tiesības pieņemt policijas lēmumu par nošķiršanu.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 31. martā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

120. 709L/11 Par Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējo nolīgumu par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai laika posmam no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, kurām piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturto daļu

1. pants. Luksemburgā 2013. gada 24. jūnijā un Briselē 2013. gada 26. jūnijā parakstītais Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējais nolīgums par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai laika posmam no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstu (ĀKK) un ES partnerattiecību nolīgumu un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, kurām piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturto daļu (turpmāk — Nolīgums), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 14. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.03.2014., Nr. 57.

**PADOMĒ SANĀKUŠO
EIROPAS SAVIENĪBAS DALĪBVALSTU
VALDĪBU PĀRSTĀVJU
IEKŠĒJAIS NOLĪGUMS
PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PALĪDZĪBAS FINANSĒŠANU
ATBILSTĪGI DAUDZGADU FINANŠU SHĒMAI
LAIKPOSMAM NO 2014. GADA LĪDZ 2020. GADAM
SASKAŅĀ AR ĀKK UN ES PARTNERATTIECĪBU NOLĪGUMU
UN PAR FINANSIĀLAS PALĪDZĪBAS PIEŠĶIRŠANU
AIZJŪRAS ZEMĒM UN TERITORIJĀM,
KURĀM PIEMĒRO LĪGUMA
PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU CETURTO DAĻU**

PADOMĒ SANĀKUŠIE EIROPAS SAVIENĪBAS DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

pēc apspriešanās ar Eiropas Komisiju,

pēc apspriešanās ar Eiropas Investīciju banku,

tā kā:

(1) Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā¹, kā tas pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā² un otro reizi grozīts Vagadugu 2010. gada 22. jūnijā³ (“ĀKK un ES partnerattiecību nolīgums”), paredz finanšu protokolu pieņemšanu katram piecu gadu laikposmam.

(2) Padomē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji 2006. gada 17. jūlijā pieņēma Iekšējo nolīgumu par Kopienas palīdzības finansēšanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam atbilstīgi ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumam un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz ko attiecas EK Līguma ceturta daļa⁴.

(3) Padomes Lēmums 2001/822/EK (2001. gada 27. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Kopienu⁵ (“Lēmums par aizjūras asociāciju”) ir piemērojams līdz 2013. gada 31. decembrim. Pirms minētā datuma būtu jāpieņem jauns lēmums.

(4) Lai īstenotu ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu un Lēmumu par aizjūras asociāciju, būtu jāizveido 11. Eiropas Attīstības fonds (EAF) un būtu jāparedz procedūra, saskaņā ar kuru nosaka līdzekļu piešķiršanu un dalībvalstu iemaksas minētajos līdzekļos.

(5) Savienība un tās dalībvalstis saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma I.b pielikumu veica darbības pārskatīšanu kopā ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupu (“ĀKK valstis”), izvērtējot saistību un izmaksu izpildes pakāpi.

(6) Būtu jāizstrādā noteikumi finansiālās sadarbības pārvaldībai.

(7) Komisijā būtu jāizveido dalībvalstu valdību pārstāvju komiteja (“EAF komiteja”), un līdzīga komiteja būtu jāizveido arī Eiropas Investīciju bankā (EIB). Būtu jānosaka Komisijas un EIB darbs, piemērojot ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu un Lēmuma par aizjūras asociāciju atbilstīgos noteikumus.

(8) Ievirzi Savienības politikai attīstības sadarbības jomā sniedz Tūkstošgades attīstības mērķi, ko 2000. gada 8. septembrī pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, tostarp visi turpmākie labojumi.

(9) Padome un Padomē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji, Eiropas Parlaments un Komisija 2005. gada 22. decembrī pieņēma kopīgu paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku: “Eiropas Konsenss”⁶.

(10) Padome 2010. gada 9. decembrī pieņēma secinājumus par savstarpēju pārskatatbildību un pārredzamību – ES Palīdzības efektivitātes darbības sistēmas ceturta nodaļa. Minētie secinājumi

¹ OVL 317, 15.12.2000., 3. lpp.

² OVL 287, 28.10.2005., 4. lpp.

³ OVL 287, 4.11.2010., 3. lpp.

⁴ OVL 247, 9.9.2006., 32. lpp.

⁵ OVL 314, 30.11.2001., 1. lpp.

⁶ OV C 46, 24.2.2006, 1. lpp.

tika pievienoti Palīdzības efektivitātes darbības sistēmas konsolidētajai versijai, kurā tika atkārtoti apstiprināta vienošanās saskaņā ar Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti (2005. gads), ES Rīcības kodeksu attiecībā uz papildināmību un darba dalīšanu attīstības politikā (2007. gads) un ES pamatnostādņēm attiecībā uz Akras rīcības programmu (2008. gads). 2011. gada 14. novembrī Padome pieņēma ES kopējo nostāju, tostarp par ES pārredzamības garantiju un citiem pārredzamības un pārskatatbildības aspektiem ceturtajam Augsta līmeņa forumam par palīdzības efektivitāti Pusanā, Dienvidkorejā, kura rezultātā, *inter alia*, tika pieņemts Pusanas foruma rezultātu dokuments. Savienība un tās dalībvalstis atbalstīja Pusanas foruma rezultātu dokumentu. 2012. gada 14. maijā Padome pieņēma secinājumus par ES Attīstības politikas ietekmes palielināšanu – Pārmaiņu programma un turpmākā pieeja saistībā ar ES budžeta atbalstu trešām valstīm.

(11) Būtu jāpatur prātā 10. apsvērumā minētajos secinājumos norādītie oficiālās attīstības palīdzības (OAP) mērķi. Ziņojot dalībvalstīm un ESAO Attīstības palīdzības komitejai par 11. EAF izdevumiem, Komisijai būtu jānosūta OAP pasākumi un ar to nesaistītie pasākumi.

(12) Padome 2009. gada 22. decembrī pieņēma secinājumus par ES attiecībām ar aizjūras zemēm un teritorijām (AZT).

(13) Šā nolīguma piemērošanai būtu jāatbilst Padomes Lēmumam 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību⁷.

(14) Lai novērstu finansējuma pārtraukumus no 2020. gada marta līdz decembrim, ir lietderīgi 11. EAF daudzgadu finanšu shēmas piemērošanas laikposmu noteikt tādu pašu kā daudzgadu finanšu shēmai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam. Tāpēc ir vēlams par 11. EAF līdzekļu saistību attiecināšanas pēdējo datumu noteikt 2020. gada 31. decembri, nevis 2020. gada 28. februāri, kas ir ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma piemērošanas pēdējais datums.

(15) Pamatojoties uz ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma pamatprincipiem, 11. EAF mērķi ir nabadzības izskaušana, ilgtspējīga attīstība un ĀAK valstu pakāpeniska iekļaušana pasaules ekonomikā. Īpašu režīmu vajadzētu piešķirt vismazāk attīstītām valstīm.

(16) Lai stiprinātu sociāli ekonomisko sadarbību starp Savienības tālākajiem reģioniem un ĀKK valstīm, kā arī AZT Karību jūras reģionā, Rietumāfrikā un Indijas okeānā, regulās par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Eiropas teritoriālo sadarbību būtu jāietver lielāki piešķirumi laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam šādai sadarbībai starp tiem,

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

1. NODAĻA
FINANŠU RESURSI

1. PANTS

11. EAF resursi

1. Ar šo dalībvalstis izveido 11. Eiropas Attīstības fondu, turpmāk "11. EAF".

2. 11. EAF veido:

a) summa EUR 30 506 miljonu apmērā (pašreizējās cenās), ko dalībvalstis iemaksā šādi:

Dalībvalsts	Iemaksu sadalījums (%)	Iemaksa EUR
Beļģija	3,24927	991 222 306
Bulgārija	0,21853	66 664 762
Čehijas Republika	0,79745	243 270 097
Dānija	1,98045	604 156 077
Vācija	20,5798	6 278 073 788
Igaunija	0,08635	26 341 931
Īrija	0,94006	286 774 704
Grieķija	1,50735	459 832 191
Spānija	7,93248	2 419 882 349
Francija	17,81269	5 433 939 212
Horvātija (*)	0,22518	68 693 411
Itālija	12,53009	3 822 429 255
Kipra	0,11162	34 050 797
Latvija	0,11612	35 423 567
Lietuva	0,18077	55 145 696
Luksemburga	0,25509	77 817 755
Ungārija	0,61456	187 477 674
Malta	0,03801	11 595 331
Nīderlande	4,77678	1 457 204 507
Austrija	2,39757	731 402 704
Polija	2,00734	612 359 140
Portugāle	1,19679	365 092 757
Rumānija	0,71815	219 078 839
Slovēnija	0,22452	68 492 071
Slovākija	0,37616	114 751 370
Somija	1,50909	460 362 995
Zviedrija	2,93911	896 604 897
Apvienotā Karaliste	14,67862	4 477 859 817
KOPĀ	100,00000	30 506 000 000
(*) Summas aplēse		

Summa EUR 30 506 miljonu apmērā ir pieejama, līdzko ir stājusies spēkā daudzgadu finanšu shēma laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, un no tās:

- i) EUR 29 089 miljonus piešķir ĀKK valstīm;
- ii) EUR 364,5 miljonus piešķir AZT;

- iii) EUR 1052,5 miljonus piešķir Komisijai 6. pantā minētajiem atbalsta izdevumiem, kas saistīti ar 11. EAF plānošanu un īstenošanu; no minētās summas vismaz EUR 76,3 miljonus piešķir Komisijai pasākumiem, kuru mērķis ir palielināt EAF programmu ietekmi, kā minēts 6. panta 3. punktā.

b) izņemot dotācijas procentu likmju subsīdiju finansējumam, ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma I un I.b pielikumā un Lēmuma par aizjūras asociāciju II.A un II. Aa pielikumā minētos līdzekļus, kuri saskaņā ar 9. un 10. EAF piešķirti, lai finansētu ieguldījumu mehānismus, neietekmē Lēmums 2005/446/EK⁸, un ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma I.b pielikuma 5. punkts, kurā noteikti datumi, pēc kuriem vairs nevar uzņemties saistības par 9. un 10. EAF līdzekļiem. Minētos līdzekļus pārskaita 11. EAF, un tos pārvalda atbilstīgi 11. EAF īstenošanas noteikumiem – attiecībā uz līdzekļiem, kas minēti ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma I un I.b pielikumā – saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu no dienas, kad stājas spēkā daudzgadu finanšu shēma laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, un – attiecībā uz līdzekļiem, kas minēti Lēmuma par aizjūras asociāciju II.A un II.Aa pielikumā – no dienas, kad stājas spēkā Padomes lēmumi par finansiālu palīdzību AZT laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam.

3. Pēc 2013. gada 31. decembra vai pēc dienas, kad stājusies spēkā daudzgadu finanšu shēma laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, ja tā ir vēlāk, par 10. EAF vai iepriekšējo EAF atlikušajiem līdzekļiem vairs nevar uzņemties saistības, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu nenolemj citādi, izņemot atlikumus un līdzekļus, par kuriem saistības atceltas pēc attiecīgās dienas un kuri ir radušies sistēmā, ar ko garantē no primārajiem lauksaimniecības produktiem gūtu eksporta ieņēmumu stabilizāciju (STABEX) saskaņā ar EAF pirms 9. EAF, un izņemot 2. punkta b) apakšpunktā minētos līdzekļus.

4. Par līdzekļiem, kuri paredzēti 10. EAF vai iepriekšēju EAF projektos un par kuriem saistības atceltas, pēc 2013. gada 31. decembra vai pēc dienas, kad stājas spēkā daudzgadu finanšu shēma laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, ja tā ir vēlāk, vairs nevar uzņemties saistības, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu nenolemj citādi, izņemot līdzekļus, par kuriem saistības atceltas pēc attiecīgās dienas un kuri ir radušies sistēmā, ar ko garantē no primārajiem lauksaimniecības produktiem gūtu eksporta ieņēmumu stabilizāciju (STABEX) saskaņā ar EAF pirms 9. EAF, kurus automātiski pārskaita uz attiecīgajām valstu indikatīvajām programmām, kuras minētas 2. panta a) punkta i) apakšpunktā un 3. panta 1. punktā, un izņemot līdzekļus ieguldījuma mehānismu resursu finansēšanai, kas minēti šā panta 2. punkta b) apakšpunktā.

5. Kopējais 11. EAF resursu apmērs attiecas uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Par 11. EAF līdzekļiem un – ieguldījumu mehānisma gadījumā – līdzekļiem, kas rodas atmaksājumu rezultātā, pēc 2020. gada 31. decembra vairs nevar uzņemties saistības, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu nenolemj citādi. Tomēr līdzekļi, ko dalībvalstis iemaksāja saistībā ar 9., 10. un 11. EAF, lai finansētu ieguldījumu mehānismu, var izmaksāt arī pēc 2020. gada 31. decembra, līdz datumam, kas jānosaka 10. panta 2. punktā minētajā Finanšu regulā.

6. Procentu ieņēmumus no darbībām, ko finansē saskaņā ar saistībām no iepriekšējiem EAF, un no 11. EAF līdzekļiem, ko pārvalda Komisija, ieskaita vienā vai vairākos Komisijas vārdā atvērto bankas kontos un izmanto saskaņā ar 6. pantu. Izlietojumu attiecībā uz procentu ieņēmumiem no EIB pārvaldītajiem līdzekļiem nosaka saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu.

⁸ Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmums 2005/446/EK (2005. gada 30. maijs), ar ko nosaka termiņu saistību attiecināšanai uz 9. Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļiem (OV L 156, 18.6.2005., 19. lpp.).

7. Ja Savienībai pievienojas kāda valsts, 2. punkta a) apakšpunktā minētās summas un iemaksu sadalījumu groza ar Padomes vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

8. Finanšu resursus var koriģēt ar Padomes vienprātīgu lēmumu, jo īpaši, lai rīkotos saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 62. panta 2. punktu.

9. Neskarot 8. pantā izklāstītos lēmumu pieņemšanas noteikumus un procedūras, jebkura dalībvalsts var Komisijai vai EIB piešķirt brīvprātīgas iemaksas, lai atbalstītu ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma mērķus. Dalībvalstis var arī līdzfinansēt projektus vai programmas, piemēram, saistībā ar konkrētām iniciatīvām, ko pārvalda Komisija vai EIB. Valstu līmenī garantē ĀKK valstu atbildību par šādām iniciatīvām.

Šā nolīguma 10. pantā minētā Īstenošanas regula un Finanšu regula ietver vajadzīgos noteikumus par 11. EAF līdzfinansējumu, kā arī par dalībvalstu īstenotām līdzfinansēšanas darbībām. Dalībvalstis par savām brīvprātīgajām iemaksām iepriekš informē Padomi.

10. Savienība un tās dalībvalstis veic darbības pārskatīšanu, izvērtējot saistību un izmaksu īstenošanas pakāpi un sniegtās palīdzības rezultātus un ietekmi. Darbības pārskatīšanu veic pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

2. PANTS

ĀKK valstīm piešķirtie resursi

Summu EUR 29 089 miljonu apmērā, kas minēta 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā, starp sadarbības instrumentiem sadala šādi:

a) summu EUR 24 365 miljonu apmērā – lai finansētu valstu vai reģionālās indikatīvās programmas. Šo piešķirumu izmanto, lai finansētu:

- i) ĀKK valstu indikatīvās programmas saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 1. līdz 5. pantu;
- ii) reģionālās indikatīvās programmas ĀKK valstu reģionālās un starpreģionālās sadarbības un integrācijas atbalstam saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 6. līdz 11. pantu;

b) summu EUR 3590 miljonu apmērā – lai finansētu ĀKK valstu starpreģionālo sadarbību, kurā iesaistītas daudzas vai visas ĀKK valstis, saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 12. līdz 14. pantu. Šis finansējums var ietvert strukturālu atbalstu iestādēm un struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu. Šis finansējums ietver palīdzību, lai segtu ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 1. protokola 1. un 2. punktā minētā ĀKK Sekretariāta darbības izdevumus;

c) daļu no a) un b) punktā minētajiem resursiem var izmantot, lai segtu ar neparedzētām vajadzībām saistītus izdevumus un mazinātu ārēju krīžu īstermiņa negatīvās sekas saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 60., 66., 68., 72., 72.a un 73. pantu un šā nolīguma IV pielikuma 3. un 9. pantu, tostarp, ja vajadzīgs, sniedzot papildu īstermiņa humāno palīdzību un neatliekamo palīdzību, ja šādu atbalstu nevar finansēt no Savienības budžeta;

d) summu EUR 1 134 miljonu apmērā, ko piešķir EIB, lai finansētu ieguldījumu mehānismu saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikumā izklāstītajiem noteikumiem, ietverot

papildu iemaksu EUR 500 miljonu apmērā ieguldījumu mehānisma resursos, un pārvalda kā apgrozības fondu, un EUR 634 miljonus, ko izmaksā kā dotācijas procentu likmju subsīdiju un ar projektu saistīta tehniskā atbalsta finansēšanai 11. EAF darbības laikā, kā paredzēts ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikuma 1., 2. un 4. pantā.

3. PANTS

AZT piešķirtie resursi

1. Summu EUR 364,5 miljonu apmērā, kas minēta 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, saskaņā ar jauno Lēmumu par aizjūras asociāciju, kuru Padomei jāpieņem pirms 2013. gada 31. decembra; no minētās summas EUR 359,5 miljonus piešķir, lai finansētu teritoriālās un reģionālās programmas, un EUR 5 miljonus – kā piešķirumu EIB, lai finansētu procentu likmju subsīdijas un tehnisko palīdzību saskaņā ar jauno Lēmumu par aizjūras asociāciju.

2. Ja kāda AZT kļūst neatkarīga un pievienojas ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumam, ar Padomes vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma 1. punktā norādīto summu, proti, EUR 364,5 miljonu apmērā, samazina un attiecīgi palielina summas, kas minētas 2. panta a) punkta i) apakšpunktā.

4. PANTS

Aizdevumi no EIB pašu resursiem

1. Summai, ko piešķir 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajam ieguldījumu mehānismam saskaņā ar 9., 10. un 11. EAF, un 2. panta d) punktā minētajai summai pieskaita indikatīvu summu, kura nepārsniedz EUR 2 600 miljonus, aizdevumu veidā, ko EIB piešķir no pašu resursiem. Minētos resursus piešķir ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikumā izklāstītajiem mērķiem līdz EUR 2 500 miljonu apmērā, ko termiņa vidū var palielināt, ņemot vērā lēmumu, ko pieņem EIB pārvaldes struktūrvienības, un līdz EUR 100 miljoniem Lēmumā par aizjūras asociāciju izklāstītajiem mērķiem saskaņā ar EIB statūtos paredzētajiem nosacījumiem un attiecīgajiem ieguldījumu finansēšanas noteikumiem, kā noteikts ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikumā un Lēmumā par aizjūras asociāciju.

2. Atsakoties no tiesībām iebilst, dalībvalstis apņemas proporcionāli savām iemaksām EIB kapitālā sniegt EIB garantiju attiecībā uz visām finanšu saistībām, kas aizņēmējiem rodas saskaņā ar līgumiem, kurus EIB noslēgusi par aizdevumiem no pašu resursiem, atbilstīgi ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikuma 1. panta 1. punktam un Lēmuma par aizjūras asociāciju atbilstīgajiem noteikumiem.

3. Šā panta 2. punktā minētā garantija nepārsniedz 75 % no EIB piešķirto kredītu kopapjoma saskaņā ar visiem aizdevuma līgumiem un publiskā sektora projektu gadījumā tā attiecas uz visiem riskiem. Privātā sektora projektu gadījumā garantija attiecas uz visiem politiskajiem riskiem, bet EIB uzņemsies visu komerciālo risku.

4. Par 2. punktā minētajām saistībām katra dalībvalsts un EIB slēdz garantiju līgumus.

5. PANTS

EIB pārvaldītās operācijas

1. Maksājumus EIB saistībā ar īpašajiem aizdevumiem, kas piešķirti ĀKK valstīm, AZT un Francijas aizjūras departamentiem, kopā ar peļņu un ieņēmumiem no riska kapitāla operācijām saskaņā ar EAF pirms 9. EAF, ieskaita dalībvalstīm proporcionāli to iemaksām attiecīgajā EAF, uz kuru šīs summas attiecas, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma nepieņem vienprātīgu lēmumu tos pārskaitīt rezervē vai piešķirt citiem mērķiem.
2. Pirms tam no summām, ko ieskaita dalībvalstīm, atskaita komisiju, kura EIB pienākas par 1. punktā minēto aizdevumu un operāciju pārvaldību.
3. EIB peļņu un ieņēmumus no operācijām saskaņā ar 9., 10. un 11. EAF ieguldījumu mehānismu izmanto turpmākām ieguldījumu mehānisma operācijām saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikuma 3. pantu, pirms tam atskaitot ārkārtas izdevumus un saistības, kas radušās saistībā ar minēto ieguldījumu mehānismu.
4. Par 3. punktā minēto ieguldījumu mehānisma operāciju pārvaldību EIB saņem atlīdzību pilnas kompensācijas apmērā saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma II pielikuma 3. panta 1.a punktu un attiecīgajiem Lēmuma par aizjūras asociāciju noteikumiem.

6. PANTS

Resursi, kas rezervēti Komisijas atbalsta izdevumiem saistībā ar EAF

1. 11. EAF resursi sedz atbalsta pasākumu izmaksas. Resursi, kas minēti 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un 1. panta 6. punktā, sedz izmaksas, kuras saistītas ar EAF plānošanu un īstenošanu un ne vienmēr ir ietvertas stratēģijas atbalsta dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās, kas minētas Īstenošanas regulā, kura jāpieņem saskaņā ar šā nolīguma 10. panta 1. punktu. Komisija ik pēc diviem gadiem sniedz informāciju par to, kā minētie resursi ir izlietoti, un par turpmākiem centieniem panākt efektivitātes ietaupījumu un efektivitātes pieaugumu. Komisija iepriekš paziņo dalībvalstīm par jebkādu papildu summu, ko EAF īstenošanai izmanto no ES budžeta.
2. Resursi atbalsta pasākumiem var segt Komisijas izdevumus saistībā ar:
 - a) sagatavošanas, turpmākajiem, uzraudzības, grāmatvedības, revīzijas un novērtēšanas pasākumiem, tostarp ziņošanu par rezultātiem, kas tieši nepieciešami EAF resursu plānošanai un īstenošanai;
 - b) EAF mērķu sasniegšanu, izmantojot attīstības politikas izpēti darbības, pētījumus, sanāksmes, kā arī informēšanas, izpratnes veicināšanas, apmācību un publikāciju darbības, tostarp informācijas un saziņas pasākumus, kas cita starpā ziņo par EAF programmu rezultātiem. Šā nolīguma ietvaros saziņai piešķirtais budžets segs arī Savienības korporatīvo saziņu par politiskajām prioritātēm saistībā ar EAF; un
 - c) datortīkliem informācijas apmaiņai un citus administratīvas vai tehniskas palīdzības izdevumus, kas var rasties EAF plānošanā un īstenošanā.

Resursi, kas minēti 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un 1. panta 6. punktā, sedz arī izdevumus Komisijas galvenajā mītnē un Savienības delegācijās saistībā ar administratīvo atbalstu, lai plānotu un pārvaldītu operācijas, kuras finansē saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu un Lēmumu par aizjūras asociāciju.

Resursus, kuri minēti 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un 1. panta 6. punktā, neparedz pamatuzdevumiem, ko veic Eiropas civildienests.

3. Nolīguma 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētie resursi, kas paredzēti tādiem atbalsta pasākumiem, kuru mērķis ir palielināt EAF programmu ietekmi, ietver Komisijas izdevumus, kas ir saistīti ar visaptverošas rezultātu sistēmas ieviešanu un EAF programmu uzlabotu uzraudzību un novērtēšanu, sākot no 2014. gada. Ar šiem resursiem tiek sniegts atbalsts arī Komisijas centieniem ar regulāru progresu ziņojumu palīdzību uzlabot EAF finanšu pārvaldību un prognozēšanu.

II NODAĻA

ĪSTENOŠANAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

7. PANTS

Iemaksas 11. EAF

1. Ņemot vērā EIB prognozes par ieguldījumu mehānisma pārvaldību un darbību, Komisija katru gadu līdz 20. oktobrim izstrādā un paziņo Padomei pārskatu par saistībām, maksājumiem un gada kopsummu aicinājumiem veikt iemaksas par kārtējo gadu un diviem turpmākajiem budžeta gadiem. Šīs summas ir balstītas uz spēju efektīvi izmantot ierosināto resursu apjomu.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, norādot Komisijas un EIB attiecīgās daļas, ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts 8. pantā, pieņem lēmumu par gada iemaksu maksimālo pieļaujamo apjomu otrajā gadā pēc Komisijas priekšlikuma (n+2) un, ievērojot iepriekšējā gadā noteikto maksimālo pieļaujamo apjomu, par gada kopsummu aicinājumam veikt iemaksas pirmajā gadā pēc Komisijas priekšlikuma (n+1).

3. Ja attiecīgajā finanšu gadā iemaksas, par ko lēmums pieņemts saskaņā ar 2. punktu, atšķiras no 11. EAF faktiskajām vajadzībām, Komisija iesniedz Padomei priekšlikumus, lai grozītu iemaksu apjomus, ievērojot 2. punktā minēto maksimālo pieļaujamo apjomu. Šajā sakarā Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts 8. pantā.

4. Aicinājumi veikt iemaksas nevar pārsniegt 2. punktā minēto maksimāli pieļaujamo apjomu, un maksimāli pieļaujamo apjomu nevar palielināt, izņemot gadījumus, kad par to Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts 8. punktā, ja ir īpašas vajadzības, ko izraisa ārkārtas vai neparedzēti apstākļi, piemēram, pēckrīzes situācijas. Šādā gadījumā Komisija un Padome nodrošina, ka iemaksas atbilst paredzētajiem maksājumiem.

5. Ņemot vērā EIB prognozes, Komisija katru gadu līdz 20. oktobrim paziņo Padomei savas aplēses par saistībām, izmaksām un iemaksām attiecībā uz katru no trim nākamajiem budžeta gadiem.

6. Attiecībā uz līdzekļiem, ko 11. EAF saskaņā ar 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu pārskaita no iepriekšējiem EAF, katras dalībvalsts iemaksas aprēķina proporcionāli katras dalībvalsts iemaksai attiecīgajā EAF.

Attiecībā uz 10. EAF un iepriekšējo EAF līdzekļiem, ko nepārskaita 11. EAF, ietekmi uz katras dalībvalsts iemaksām aprēķina proporcionāli katras dalībvalsts iemaksām 10. EAF.

7. Sīki izstrādātus noteikumus par dalībvalstu iemaksu veikšanu paredz 10. panta 2. punktā minētajā Finanšu regulā.

8. PANTS

Eiropas Attīstības fonda komiteja

1. Attiecībā uz Komisijas pārvaldītajiem 11. EAF resursiem Komisija izveido komiteju (“EAF komiteja”), kurā ir dalībvalstu valdību pārstāvji. EAF komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tās sekretariāta funkcijas pilda Komisija. EIB novērotājs piedalās komitejas sanāksmēs, kad izskata jautājumus, kas saistīti ar EIB.

2. EAF komitejā dalībvalstu balsu svērumi ir šādi:

Dalībvalsts	Balsis
Beļģija	33
Bulgārija	2
Čehijas Republika	8
Dānija	20
Vācija	206
Igaunija	1
Īrija	9
Grieķija	15
Spānija	79
Francija	178
Horvātija (*)	[2]
Itālija	125
Kipra	1
Latvija	1
Lietuva	2
Luksemburga	3
Ungārija	6
Malta	1
Nīderlande	48
Austrija	24
Polija	20
Portugāle	12
Rumānija	7
Slovēnija	2
Slovākija	4
Somija	15
Zviedrija	29

Apvienotā Karaliste	147
Kopā ES 27	998
Kopā ES 28 (*)	[1000]
(*) Balsu aplēse.	

3. EAF komiteja pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu, kas ir 720 balsis no 998 balsīm, “par” balsojot vismaz 14 dalībvalstīm. Bloķējošais mazākums ir 279 balsis.
4. Ja Savienībai pievienojas kāda valsts, 2. punktā noteikto balsu svērumu un 3. punktā minēto kvalificēto balsu vairākumu groza ar Padomes vienprātīgu lēmumu.
5. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem EAF komitejas reglamentu.

9. PANTS

Ieguldījumu mehānisma komiteja

1. EIB aizgādībā izveido komiteju (“Ieguldījumu mehānisma komiteja”), kurā ir dalībvalstu valdību pārstāvji un Komisijas pārstāvis. EIB nodrošina komitejas sekretariāta un palīgdienesta funkciju izpildi. Ieguldījumu mehānisma komitejas priekšsēdētāju no sava vidus ievēl Ieguldījumu mehānisma komitejas locekļi.
2. Padome ar vienprātīgu lēmumu pieņem Ieguldījumu mehānisma komitejas reglamentu.
3. Ieguldījumu mehānisma komiteja pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu, kā noteikts 8. panta 2. un 3. punktā.

10. PANTS

Īstenošanas noteikumi

1. Neskarot šā nolīguma 8. pantu un tajā paredzētās dalībvalstu balsttiesības, visi attiecīgie noteikumi 10. EAF Padomes Regulā (EK) Nr. 617/2007 (2007. gada 14. maijs) par 10. Eiropas Attīstības fonda īstenošanu saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumu⁹ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 2304/2002 (2002. gada 20. decembris), ar ko īsteno Padomes Lēmumu 2001/822/EK¹⁰ par palīdzību AZT paliek spēkā, kamēr Padome nav pieņēmusi regulu par 11. EAF īstenošanu (“11. EAF Īstenošanas regula”) un Lēmuma par aizjūras asociāciju īstenošanas noteikumus. Lēmumu par 11. EAF Īstenošanas regulu pieņem vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma un iepriekš apspriežoties ar EIB. Īstenošanas noteikumus par Savienības finanšu palīdzību AZT pieņem pēc tam, kad Padome vienprātīgi, apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, pieņem jaunu Lēmumu par aizjūras asociāciju.

11. EAF Īstenošanas regulā un Lēmuma par aizjūras asociāciju īstenošanas noteikumos ir pienācīgi plānošanas un lēmumu pieņemšanas procedūru pielāgojumi un uzlabojumi, ar ko vēl vairāk saskaņo Savienības un 11. EAF procedūras. Turklāt 11. EAF Īstenošanas regulā būs iekļautas īpašas pārvaldības procedūras Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam. Atgādinot, ka finansiālu un tehnisku

⁹ OVL 152, 13.6.2007., 1. lpp.

¹⁰ OVL 348, 21.12.2002., 82. lpp.

palīdzību ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 11.b panta īstenošanai finansēs, izmantojot īpašus instrumentus, kas nav ĀKK un ES sadarbības finansēšanai paredzētie instrumenti, darbības, ko izvērs saskaņā ar minētajiem noteikumiem, ir jāapstiprina, izmantojot iepriekš noteiktas budžeta pārvaldības procedūras.

11. EAF Īstenošanas regula ietver piemērotus pasākumus, lai ļautu saskaņot kredīta finansējumus no 11. EAF un Eiropas Reģionālās attīstības fonda nolūkā finansēt sadarbības projektus starp Savienības attālākajiem reģioniem un ĀKK valstīm, kā arī AZT Karību jūrā, Rietumāfrikā un Indijas okeānā, jo īpaši vienkāršotus mehānismus šādu projektu kopīgai pārvaldībai.

2. Finanšu regulu pieņem Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, kā noteikts 8. pantā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un pēc tam, kad ir saņemts EIB atzinums par noteikumiem, kas uz to attiecas, un Revīzijas palātas atzinums.

3. Komisija iesniedz priekšlikumus 1. un 2. punktā minētajām regulām, cita starpā paredzot iespēju uzdevumu īstenošanu deleģēt trešām personām.

11. PANTS

Finansiālā īstenošana, grāmatvedība, revīzija un izpildes apstiprināšana

1. Komisija tās pārvaldībā esošos finansējumus un jo īpaši projektu un programmu finanšu izpildi finansiāli īsteno saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu. Nepareizi izmaksātu summu atgūšanai Komisijas lēmumi ir izpildāmi saskaņā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 299. pantu.

2. EIB pārvalda ieguldījumu mehānismu un atbilstīgi tam Savienības vārdā veic operācijas saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu. To darot, EIB rīkojas uz dalībvalstu risku. Visas tiesības, kas izriet no šādām operācijām, īpaši kreditora vai īpašnieka tiesības, piešķir dalībvalstīm.

3. EIB saskaņā ar tās statūtiem un labāko banku darbības praksi finansiāli īsteno operācijas, ko veic ar aizdevumiem no tās pašu resursiem, kā minēts 4. pantā, vajadzības gadījumā kopā ar procentu likmju subsīdijām no EAF dotāciju resursiem.

4. Komisija katram finanšu gadam sagatavo un apstiprina EAF pārskatus un nosūta tos Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.

5. EIB katru gadu nosūta Komisijai un Padomei gada pārskatu par to operāciju īstenošanu, kuras finansē no EIB pārvaldītajiem EAF resursiem.

6. Ievērojot šā panta 9. punktu, attiecībā uz EAF operācijām Revīzijas palāta īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar LESD 287. pantu. Nosacījumus Revīzijas palātas pilnvaru īstenošanai paredz 10. panta 2. punktā minētajā Finanšu regulā.

7. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, kura lemjam ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts 8. pantā, sniedz Komisijai apstiprinājumu par EAF finansiālās pārvaldības izpildi, izņemot EIB pārvaldītās operācijas.

8. Operācijām, ko finansē no EIB pārvaldītajiem EAF resursiem, piemēro kontroles un budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru, kas EIB statūtos noteikta attiecībā uz visām tās operācijām.

12. PANTS

Pārskatīšanas klauzula

Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma var grozīt 1. panta 3. punktu un II nodaļā iekļautos pantus, izņemot 8. pantu. EIB piesaista Komisijas priekšlikumam jautājumus, kas attiecas uz EIB darbībām un ieguldījuma mehānisma darbībām.

13. PANTS

Eiropas Ārējās darbības dienests

Šā nolīguma piemērošana atbilst Padomes Lēmumam 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību.

14. PANTS

Ratifikācija, stāšanās spēkā un darbības ilgums

1. Šo nolīgumu katra dalībvalsts apstiprina saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām. Katras dalībvalsts valdība informē Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātu par to procedūru pabeigšanu, kas vajadzīgas, lai šis nolīgums stātos spēkā.

2. Šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pēdējā dalībvalsts paziņojusi par šā nolīguma apstiprināšanu.

3. Šis nolīgums ir noslēgts uz tikpat ilgu laiku kā daudzgadu finanšu shēma laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, kas pievienota ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumam, un kā Lēmums par aizjūras asociāciju (2014. līdz 2020. gads). Tomēr, neskarot 1. panta 4. punktu, šis nolīgums paliek spēkā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai pilnībā izpildītu visas operācijas, ko finansē saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu, Lēmumu par aizjūras asociāciju un daudzgadu finanšu shēmu.

15. PANTS

Autentiskās valodas

Šo nolīgumu, kas sagatavots vienā oriģināleksemplārā angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski, deponē Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā, un Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāts izsniedz katras parakstītājvalsts valdībai apliecinātu kopiju.

Luksemburgā un Briselē, attiecīgi divi tūkstoši trīspadsmitā gada divdesmit ceturtajā jūnijā un divdesmit sestajā jūnijā.

Latvijas Republikas vārdā
Edgars Rinkēvičs,
ārlietu ministrs

Nolīguma kopiju un
Līgumslēdzēju Pušu pārstāvju
parakstus apliecinājis nolīguma
depozitārija pārstāvis
L. Schiavo,
ģenerāldirektors

121. 710L/11 Grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 13., 24. nr.; 1998, 24. nr.; 1999, 4., 24. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2003, 2., 15. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 21. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 6., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 106., 170., 206. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 194., 232. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta otrās daļas 17. punktu šādā redakcijā:

“17) ēkas vai to daļas (telpu grupas) un inženierbūves, kuras izmanto vides aizsardzības vajadzībām, atbilstoši Ministru kabineta noteiktajiem kritērijiem un kārtībai;”

2. 2. pantā:

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Nekustamā īpašuma nodokli par daudzdzīvokļu dzīvojamo māju (tās daļu), kas ierakstīta zemesgrāmatā uz valsts vai pašvaldības vārda, un valstij vai pašvaldībai piederošo vai piekritīgo zemi, uz kuras šī māja atrodas, maksā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieks, kas nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus iekasē no šīs dzīvojamās mājas (tās daļu) īrniekiem, nomniekiem vai personām, kuras īpašuma tiesības uz dzīvojamo māju (tās daļu) ieguvušas līdz dzīvojamās mājas privatizācijai, kā arī no dzīvokļu īpašumu tiesiskajiem valdītājiem (līdz nekustamā īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā) papildus noteiktajai īres maksai, nomas maksai vai daudzdzīvokļu mājas apsaimniekošanas maksai. Pašvaldībai attiecībā uz daudzdzīvokļu dzīvojamo māju (tās daļu), kas ierakstīta zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda, un pašvaldībai piederošo vai piekritīgo zemi, uz kuras šī māja atrodas, ir tiesības piemērot šā panta 8.¹ daļu.”;

papildināt pantu ar 8.¹ daļu šādā redakcijā:

“(8¹) Nekustamā īpašuma nodokli par daudzdzīvokļu dzīvojamo māju (tās daļu), kas ierakstīta zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda, un pašvaldībai piederošo vai piekritīgo zemi, uz kuras šī māja atrodas, maksā pašvaldības daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas (tās daļu) īrnieki un nomnieki, kuriem īres un nomas līgumi slēgti ar pašvaldību, vai personas, kuras īpašuma tiesības uz dzīvojamo māju (tās daļu) ieguvušas līdz dzīvojamās mājas privatizācijai, vai dzīvokļu īpašumu tiesiskie valdītāji (līdz nekustamā īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā), vai šā panta septītajā daļā noteiktie nodokļa maksātāji, ja pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1. novembrim, ir noteikusi šādu maksāšanas kārtību.”

3. Izteikt 5. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Atvieglojumus atsevišķām nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kategorijām pašvaldības var noteikt 90, 70, 50 vai 25 procentu apmērā no nekustamā īpašuma nodokļa summas. To nodokļa maksātāju kategorijām, kuri ir saimnieciskās darbības veicēji, pašvaldības var piešķirt nodokļa atvieglojumus kā *de minimis* atbalstu, ievērojot Komisijas 2013. gada 18. decembra regulas (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (Dokuments attiecas uz EEZ) nosacījumus. Ja minētās regulas 3. panta 2. punktā noteiktais *de minimis* atbalsta apmērs tiek pārsniegts, pašvaldībai pirms nodokļa atvieglojuma piešķiršanas ir jāsaņem Eiropas Komisijas lēmums par individuālā atbalsta projekta atbilstību Līgumam par Eiropas Savienības darbību.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 61., 62. un 63. punktu šādā redakcijā:

“61. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. oktobrim izdod šā likuma 1. panta otrās daļas 17. punktā minētos noteikumus, kas piemērojami, sākot ar 2015. taksācijas gadu.

62. Attiecībā uz 2014. taksācijas gadu šā likuma 1. panta otrās daļas 17. punktu piemēro:

- 1) Ministru kabineta 2014. gada 4. februāra noteikumos Nr. 75 “Noteikumi par vides aizsardzības vajadzībām nepieciešamajiem nekustamajiem īpašumiem un atsevišķām ar nekustamā īpašuma nodokli neapliekamām īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” minētajiem nekustamā īpašuma objektiem;
- 2) vides aizsardzības vajadzībām izmantojamām inženierbūvēm, kā arī šādām ēkām vai to daļām (telpu grupām), ja tajās ir izvietotas iekārtas gaisu piesārņojošo vielu uztveršanai un attīrīšanai, gaisa un ūdens monitoringa stacijām un ēkām, kuras ir tieši iesaistītas šajā punktā minētajos procesos, kā arī ēkām, kuras ir tieši iesaistītas notekūdeņu attīrīšanas, sadzīves un bīstamo atkritumu (arī radioaktīvo) apglabāšanas un sadzīves un bīstamo atkritumu uzglabāšanas un sadedzināšanas procesā.

63. Grozījumu šā likuma 2. panta astotajā daļā un 2. panta 8.¹ daļu par pašvaldības tiesībām noteikt nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas kārtību par 2014. gadu pašvaldība īsteno, izdodot saistošos noteikumus, kurus pieņem likuma “Par pašvaldībām” 46. panta kārtībā un kuri piemērojami no 2014. taksācijas gada.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

122. 711L/11 Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 22./23. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 2., 23. nr.; 1995, 8., 14. nr.; 1996, 9. nr.; 1997, 3., 21. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 5. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2002, 6. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 2., 8., 24. nr.; 2006, 14., 22. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 1., 2., 15., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 82., 131., 178., 206. nr.; 2011, 99., 144., 157., 204. nr.; 2012, 44., 88., 92., 192. nr.; 2013, 194., 232., 234. nr.; 2014, 47. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta pirmo daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa.”

2. Papildināt 3. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“6. Nerezidenta ienākums, kas gūts kā sezonas laukstrādnieku ienākums, ar nodokli apliekams saskaņā ar šā likuma 11.¹² pantu.”

3. Papildināt 4. panta pirmo daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) (maksātāja) sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli — sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs.”

4. 8. pantā:

papildināt pantu ar 2.¹¹ daļu šādā redakcijā:

“2.¹¹ Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli maksā par sezonas laukstrādnieku ienākumu saskaņā ar šā likuma 11.¹² pantu.”;

papildināt pantu ar 4.² daļu šādā redakcijā:

“4.² Šā panta otrās un 2.² daļas noteikumi neattiecas uz sezonas laukstrādnieku ienākumu, par kuru saskaņā ar šā likuma 11.¹² pantu tiek maksāts sezonas laukstrādnieku ienākuma nodoklis.”

5. Aizstāt 10. panta piektajā daļā skaitli un vārdus “3.¹ un septītajā daļā” ar skaitli un vārdiem “3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā”.

6. Papildināt likumu ar 11.¹² pantu šādā redakcijā:

“11.¹² pants. Īpaši noteikumi sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa piemērošanai

1. Sezonas laukstrādnieku ienākums šā likuma izpratnē ir ienākums, ko sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājs gūst taksācijas gada periodā no 1. aprīļa līdz 30. novembrim sezonas rakstura darbos augļkoku, ogulāju un dārzeņu sējā vai stādīšanā, sējumu un stādījumu kopšanā, ražas novākšanā, augļu, ogu un dārzeņu šķirošanā (turpmāk — lauksaimniecības sezonas darbi) sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātāja labā. Traktortehnikas vadīšana šā panta izpratnē nav uzskatāma par lauksaimniecības sezonas darbu.

2. Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājs šā likuma izpratnē ir maksātājs, kas nodarbināts lauksaimniecības sezonas darbos, ja taksācijas gada periodā no 1. aprīļa līdz 30. novembrim:

- 1) maksātājs tiek nodarbināts lauksaimniecības sezonas darbos ne vairāk kā 65 kalendāra dienas pie viena vai vairākiem sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājiem kopā;
- 2) maksātāja ienākums, kas gūts pie viena vai vairākiem sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājiem kopā, nepārsniedz 3000 *euro*;
- 3) maksātājam četru mēnešu periodā pirms lauksaimniecības sezonas darbu uzsākšanas sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātāja labā nav ar šo pašu ienākumu izmaksātāju pastāvējušas darba tiesiskās attiecības vai nav bijis noslēgts uzņēmuma līgums.

3. Sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs šā likuma izpratnē ir ienākuma izmaksātājs, kas savā īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā esošu lauksaimniecībā izmantojamo zemi izmanto augļkoku, ogulāju vai dārzu audzēšanai un kārtējā gadā ir pieteicis to vienotam platības maksājumam saskaņā ar normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros.

4. Šā panta noteikumi neattiecas uz mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju.

5. Lauksaimniecības sezonas darbu veikšanas dienā sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs pirms attiecīgo darbu uzsākšanas pārbauda sezonas laukstrādnieka atbilstību šā likuma 11.¹² panta otrās daļas 3. punktam un reģistrē sezonas laukstrādnieku Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā, norādot maksātāja vārdu, uzvārdu, personas kodu, ienākuma gūšanas dienu un noslēgtā līguma formu (rakstveidā noslēgts darba līgums vai rakstveidā vai mutvārdos noslēgts uzņēmuma līgums). Katru nodarbinātības dienu sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs šajā informācijas sistēmā reģistrē sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājam šajā dienā aprēķināto atbildību.

6. Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadīto un apstrādāto personas datu uzglabāšanas termiņš ir pieci gadi. Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadīto un apstrādāto personas datu informācijas sistēmas pārzinis ir Lauku atbalsta dienests. Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadīto personas datu apstrādes mērķis ir:

- 1) nodrošināt iespēju vienkārši un ātri pārliecināties, ka sezonas laukstrādnieks, kurš sezonas laikā var strādāt pie vairākiem ienākuma izmaksātājiem, atbilst sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa piemērošanai noteiktajiem kritērijiem;
- 2) nodrošināt Valsts ieņēmumu dienestam, Valsts darba inspekcijai un Valsts robežsardzei iespēju piekļūt Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadītajiem datiem, lai operatīvi pārliecinātos par to, ka attiecībā uz personu, kas veic sezonas lauksaimniecības darbu, netiek pārkāpts Darba likums;
- 3) nodrošināt sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājam iespēju iegūt apkopotā veidā visus mēneša laikā Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadītos personas datus un aprēķināto nodokļu apmēru un sadalījumu, lai tos iesniegtu Valsts ieņēmumu dienestam standartizētā formā.

7. Sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs reizi mēnesī piecu darbdienu laikā pēc ienākuma gūšanas mēneša pēdējās dienas apstiprina un iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam darba devēja ziņojumu par pārskata mēnesī lauksaimniecības sezonas darbos nodarbinātajām personām, šo personu ienākumu un aprēķināto sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli, kā arī tā sadalījumu pa budžetiem.

8. Sākot ar nākamo dienu pēc tam, kad sasniegts šā panta otrās daļas 1. vai 2. punktā noteiktais ierobežojums, sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs no sezonas laukstrādnieku ienākuma ietur algas nodokli šajā likumā noteiktajā kārtībā.

9. Ministru kabinets nosaka:

- 1) sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātāju un sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātāju reģistrācijas kārtību;
- 2) sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa informācijas sistēmas izmantošanas kārtību sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa režīma piemērošanai, administrēšanai un kontrolēšanai, kā arī sezonas laukstrādnieku ienākuma un šā ienākuma nodokļa aprēķināšanas kārtību;
- 3) kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests, Valsts darba inspekcija un Valsts robežsardze piekļūst Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadītajiem datiem par sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājiem;
- 4) kārtību, kādā sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājam tiek nodrošināta piekļuve Lauku atbalsta dienesta informācijas sistēmā ievadītajiem datiem par nodarbinātā sezonas laukstrādnieka nostrādātajām dienām un aprēķināto atlīdzību.”

7. Aizstāt 12. panta devītajā daļā skaitli un vārdus “3.¹ daļā un septītajā daļā” ar skaitli un vārdiem “3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā”.

8. 13. pantā:

aizstāt trešajā daļā skaitli un vārdus “3.¹ daļā un septītajā daļā” ar skaitli un vārdiem “3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā”;

papildināt pantu ar 3.⁴ daļu šādā redakcijā:

“3.⁴ Maksātājs saglabā tiesības piemērot šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktos atvieglojumus periodā, kad viņa apgādībā esošais sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājs, kas ir jaunāks par 18 gadiem, saņem sezonas laukstrādnieku ienākumu.”;

aizstāt piektajā un sestajā daļā vārdu “pastāvīgi” ar vārdu “patstāvīgi”.

9. Papildināt 15. pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“10. Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa likme ir 15 procenti, bet ne mazāka kā 0,70 *euro* katrā nodarbinātības dienā.”

10. 17. pantā:

papildināt pantu ar 5.² daļu šādā redakcijā:

“5.² Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli aprēķina, ietur un iemaksā budžetā sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs. Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodoklis iemaksājams budžetā līdz tā mēneša 15.datumam, kas seko mēnesim, kurā sezonas laukstrādnieks ir bijis nodarbināts.”;

papildināt pantu ar 7.³ daļu šādā redakcijā:

“7.³ Sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs paziņojumu par fiziskajai personai izmaksātajām summām (par sezonas laukstrādnieku ienākumu) nosūta Valsts ieņēmumu dienestam ne vēlāk kā taksācijas gadam sekojošā gada 1. februārī. Gadam beidzoties, sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs 15 dienu laikā pēc sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātāja pieprasījuma saņemšanas izsniedz viņam paziņojumu par fiziskajai personai izmaksātajām summām.”

11. Papildināt 26. pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“8. Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodoklis tiek ieskaitīts budžetā šādā sadalījumā:

- 1) ja ienākumu kopsumma, ko sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājs kalendārajā mēnesī ieguvis no viena vai vairākiem sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājiem kopā, nepārsniedz 70 *euro*, sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli ieskaita iedzīvotāju ienākuma nodokļa sadales kontā;
- 2) ja ienākumu kopsumma, ko sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātājs kalendārajā mēnesī ieguvis no viena vai vairākiem sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājiem kopā, pārsniedz 70 *euro*, sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokli ieskaita budžetā šādā sadalījumā:
 - a) 90 procentus — valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,
 - b) 10 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa sadales kontā.”

12. Papildināt pārejas noteikumus ar 112. punktu šādā redakcijā:

“112. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. aprīlim izdod šā likuma 11.¹² panta devītajā daļā minētos noteikumus.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. jūnijā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

123. 712L/11 Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; 2008, 12., 16. nr.; 2009, 2., 3., 9., 10., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 148. nr.; 2012, 189. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 3. panta piektās daļas otro teikumu.
2. Izteikt 4. panta 5. punktu šādā redakcijā:
“5) pār kuru nav nodibināta aizgādība.”
3. Aizstāt 7. panta trešās daļas 3. punktā vārdus “un potēšanas pasi” ar vārdiem “un uzrādīt potēšanas pasi”.
4. Izslēgt 12. panta pirmās daļas 10. punktu.
5. Izteikt 13. panta otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:
“Šajā laikā amatpersonai nesaglabā atlīdzību, izņemot apmaksātu veselības aprūpi, kas noteikta amatpersonām.”
6. Papildināt 14. pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:
“(5¹) Amatpersonu, kura neattaisnojošu iemeslu dēļ nav veikusi šā likuma 16. panta ceturtajā daļā minēto veselības stāvokļa pārbaudi, ar Iestādes vadītāja rīkojumu (pavēli) var atstādināt no amata pienākumu izpildes uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Par atstādināšanas laiku tai neizmaksā darba samaksu. Rīkojuma (pavēles) par amatpersonas atstādināšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi. Ja amatpersona atstādināšanas laikā bez attaisnojoša iemesla nav veikusi šā likuma 16. panta ceturtajā daļā minēto veselības stāvokļa pārbaudi, Iestādes vadītājs lemj par šīs amatpersonas atvaļināšanu no dienesta.”
7. Papildināt 16. panta ceturto daļu ar teikumu šādā redakcijā:
“Amatpersonai saskaņā ar Iestādes nosūtījumu un Iestādes noteiktajā termiņā ir pienākums veikt veselības stāvokļa pārbaudi.”
8. Izteikt 24. panta pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:
“2) vērtīgu balvu;”

9. 47. pantā:

izteikt pirmās daļas 8. punktu šādā redakcijā:

“8) sakarā ar ievēlšanu amatā citā valsts vai pašvaldības iestādē vai starptautiskā organizācijā, izņemot šā likuma 13. pantā minēto gadījumu;”;

papildināt otro daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ja tā šā likuma 14. panta 5.¹ daļā minētajā atstādināšanas laikā bez attaisnojoša iemesla nav veikusi šā likuma 16. panta ceturtajā daļā minēto veselības stāvokļa pārbaudi.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

124. 713L/11 Par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Konvenciju par ārvalstu amatpersonu kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos biznesa darījumos

1. pants. Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas 1997. gada 21. novembra Konvencija par ārvalstu amatpersonu kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos biznesa darījumos (turpmāk — Konvencija) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Saskaņā ar Konvencijas 4. panta 3. punktu atbildīgā iestāde par konsultācijām par jurisdikcijas jautājumiem pirmstiesas procesa laikā ir Ģenerālprokuratūra, bet iztiesāšanas laikā vai pēc sprieduma stāšanās spēkā — Tieslietu ministrija.

3. pants. Saskaņā ar Konvencijas 9. pantu atbildīgā iestāde par savstarpējās palīdzības lūgumu nosūtīšanu un saņemšanu pirmstiesas procesa laikā ir Ģenerālprokuratūra, bet pēc lietas nodošanas tiesai — Tieslietu ministrija.

4. pants. Saskaņā ar Konvencijas 10. pantu atbildīgā iestāde par pieprasījumu par personas izdošanu nosūtīšanu un saņemšanu ir Ģenerālprokuratūra.

5. pants. Ārlietu ministrija paziņo Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas ģenerālsēkretāram par šā likuma 2., 3. un 4. pantā minētajām atbildīgajām iestādēm.

6. pants. Konvencija stājas spēkā tās 13. panta 2. punktā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

7. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija angļu valodā un tās tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 6. martā.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2014. gada 20. martā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.03.2014., Nr. 57.

KONVENCIJA PAR ĀRVALSTU AMATPERSONU KUKUĻOŠANAS APKAROŠANU STARPTAUTISKAJOS BIZNESA DARĪJUMOS

Pieņemta 1997. gada 21. novembra Konferencē

Preambula

Puses,

Ņemot vērā, ka kukuļošana ir plaši izplatīta parādība starptautiskajos biznesa darījumos, ieskaitot tirdzniecību un investīcijas, kas rada nopietnas morālas dabas un politiskas bažas, apdraud labu valsts pārvaldību un tautsaimniecības attīstību, un izkropļo starptautiskās konkurences nosacījumus;

Ņemot vērā, ka visām valstīm ir kopīgs pienākums apkarot kukuļošanu starptautiskajos biznesa darījumos;

Pamatojoties uz pārstrādāto Rekomendāciju "Par kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos biznesa darījumos", ko 1997. gada 23. maijā pieņēmusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Padome, kas, *inter alia*, aicina veikt iedarbīgus pasākumus, lai mazinātu, novērstu un apkarotu ārvalstu amatpersonu kukuļošanu saistībā ar starptautiskajiem biznesa darījumiem, jo īpaši mudinot efektīvā veidā un saskaņoti, un atbilstoši Rekomendācijā izklāstītajiem apstiprinātajiem vienotajiem elementiem, kā arī saskaņā ar katras valsts jurisdikcijas un citiem tiesiskajiem pamatprincipiem, paredzēt kriminālatbildību par šāda vieda kukuļošanu;

Apsveicot citus nesenos sasniegumus, kas veicina tālāku izpratni starptautiskajā līmenī un sadarbību cīņā pret ārvalstu amatpersonu kukuļošanu, ieskaitot Apvienot Nāciju Organizācijas, Pasaules Bankas, Starptautiskā Valūtas Fonda, Pasaules Tirdzniecības Organizācijas, Amerikas valstu organizācijas, Eiropas Padomes un Eiropas Savienības īstenoto rīcību;

Apsveicot uzņēmumu, uzņēmēju organizāciju un arodbiedrību, kā arī citu nevalstisko organizāciju centienus apkarot kukuļošanu;

Atzīstot valstu valdību lomu tajā, lai novērstu kukuļu pieprasīšanu no indivīdiem un uzņēmumiem starptautiskajos biznesa darījumos;

Atzīstot, ka, lai panāktu progresu šajā jomā, ir nepieciešami attiecīgi pasākumi ne tikai valstu līmenī, bet nepieciešama arī daudzpusējā sadarbība, uzraudzība un pārbaudes;

Atzīstot, ka Konvencijas būtiskais mērķis un nolūks ir panākt pušu veicamo pasākumu funkcionālo līdzvērtību, kam nepieciešama Konvencijas ratificēšana bez izņēmumiem un atkāpēm, kas ietekmē šo līdzvērtīgumu;

ir vienojušās par sekojošo:

1. pants

Ārvalstu amatpersonu kukuļošana kā nodarījums

1. Ikviena Puse veic tādus pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai noteiktu, ka saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem ikvienas personas veikta apzināta nepiemērotu finansu vai cita veida labumu piedāvāšana, apsolišana vai došana ārvalsts amatpersonai vai trešajai Pusei, nododot to tieši šai ārvalsts amatpersonai vai caur starpniekiem, lai amatpersona rīkotos vai atturētos no zināmas rīcības, kas saistīta ar amatpersonas amata pienākumu izpildi, nolūkā iegūt vai saglabāt darījumu vai cita veida neatbilstošas priekšrocības starptautiskas komercdarbības veikšanā, ir uzskatāma par krimināli sodāmu nodarījumu.

2. Ikviena Puse veic jebkurus pasākumus, kas nepieciešami, lai noteiktu, ka līdzdalība ārvalstu amatpersonas kukuļošanā, ieskaitot pamudinājumu, palīdzību un atbalstīšanu, vai kukuļošanas pilnvarošana ir krimināli sodāms nodarījums. Ārvalstu amatpersonas kukuļošanas mēģinājums un savvērestība šādas darbības veikšanai uzskatāma par krimināli sodāmu nodarījumu tādā pat mērā, kā mēģinājums vai savvērestība piekukuļot pašas valsts amatpersonu.

3. Nodarījumi, kas noteikti šī panta 1. un 2. punktā, turpmāk tekstā saukti kā “ārvalstu amatpersonas kukuļošana”.

4. Šajā Konvencijā:

- a) “ārvalstu amatpersona” nozīmē jebkuru personu, kura ieņem ārvalsts likumdevēja, administratīvu vai tiesu varas amatu, neatkarīgi no tā, vai šī persona amatā ir iecelta vai ievēlēta; jebkuru personu, kura pilda publiskās funkcijas šīs ārvalsts interesēs, ieskaitot publisko aģentūru vai valsts vai pašvaldību uzņēmumu; un jebkuru publiskas starptautiskas organizācijas amatpersonu vai aģentu;
- b) “ārvalsts/cita valsts” ietver visus valsts pārvaldes līmeņus un iedalījuma vienības, sākot no centrālā līdz vietējam;
- c) “rīcība vai atturēšanās no rīcības saistībā ar savu amata pienākumu izpildi” ietver amatpersonas amata stāvokļa jebkādu izmantošanu, neatkarīgi no tā, vai tas ietilpst šīs personas oficiālajā pilnvarojumā vai nē.

2. pants

Juridisko personu atbildība

Ikviena Puse veic tādus pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai noteiktu juridisko personu

atbildību par ārvalsts amatpersonas kukuļošanu saskaņā ar savas valsts tiesiskajiem principiem.

3. pants

Sankcijas

1. Par ārvalstu amatpersonas kukuļošana ir piemērojami kriminālsodi, kas ir iedarbīgi, proporcionāli un pietiekami bargi, lai personas atturētos no nelikumīgas rīcības. Soda mēriem ir jābūt pielīdzinātiem tiem sodiem, kas paredzēti par pašas valsts amatpersonu kukuļošanu, un attiecībā uz fiziskām personām tiem jāietver arī brīvības atņemšana, kāda ir pietiekama, lai nodrošinātu iedarbīgu savstarpējo tiesisko palīdzību un izdošanu.

2. Gadījumā, ja saskaņā ar attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem nav paredzēta juridisko personu kriminālatbildība, tad šī valsts nodrošina iedarbīgu, proporcionālu un pietiekami bargu, lai personas atturētos no nelikumīgas rīcības, nekriminālu sankciju piemērošanu juridiskajām personām, ieskaitot naudas sodus, par ārvalstu amatpersonu kukuļošanu.

3. Ikviena Puse veic pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai paredzētu, ka kukulis un ienākumi no ārvalstu amatpersonu kukuļošanas vai īpašums, kura vērtība atbilst šādi iegūtiem ienākumiem, ir izņemami un konfiscējami vai ka tiek piemēroti naudas sodi ar tam pielīdzināmu iedarbību.

4. Ikviena Puse meklē iespējas noteikt papildus civilās vai administratīvās sankcijas personām, kam piemērojami sodi par ārvalstu amatpersonu kukuļošanu.

4. pants

Jurisdikcija

1. Ikviena Puse veic pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz ārvalstu amatpersonu kukuļošanu, ja nodarījums pilnībā vai daļēji ir izdarīts tās teritorijā.

2. Ikviena Puse, kam ir piekritība sodīt savas valsts pilsoņus par ārvalstīs pastrādātiem nodarījumiem, veic pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai noteiktu savu jurisdikciju soda piespriešanai par ārvalstu amatpersonas kukuļošanu saskaņā ar tādiem pašiem principiem.

3. Gadījumos, kad aizdomas par šajā Konvencijā aprakstītu nodarījumu skar vairāk nekā vienas valsts jurisdikciju, tad iesaistītās Puses pēc pieprasījuma, ko izteikusi viena no pusēm, konsultējas par to, lai noteiktu visatbilstošāko jurisdikciju apsūdzības celšanai.

4. Ikviena Puse pārskata patreizējo tiesisko pamatu, lai noteiktu, vai tās jurisdikcija ir iedarbīga cīņā pret ārvalstu amatpersonu kukuļošanu, un, ja tas tā nav, veic atbilstošus korektīvos pasākumus.

5. pants

Piemērošana

Ārvalstu amatpersonu kukuļošanas gadījumu izmeklēšana un kriminālvajāšana veicama saskaņā ar katras valsts atbilstošo normatīvo aktu prasībām un principiem. To nedrīkst ietekmēt apsvērumi, kas saistīti ar valsts ekonomiskajām interesēm, iespējamo ietekmi uz attiecībām ar citu valsti vai iesaistīto fizisko vai juridisko personu identitāti.

6. pants

Noilgums

Jebkādas tiesiskās normas par noilgumu, kas attiecināmas uz ārvalstu amatpersonu kukuļošanas nodarījumu, ir nosakāmas, paredzot pienācīgu laiku šī nodarījuma izmeklēšanai un apsūdzībai.

7. pants

Nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšana

Ikvienu Puse, kas atzīst savas valsts amatpersonu kukuļošanu par nodarījumu šīs valsts nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanas normatīvo aktu izpratnē, ar tādiem pašiem nosacījumiem to piemēro attiecībā uz ārvalstu amatpersonu kukuļošanu, neatkarīgi no tā, kurā vietā kukuļošana ir notikusi.

8. pants

Grāmatvedības uzskaitē

1. Lai iedarbīgi cīnītos ar ārvalstu amatpersonu kukuļošanu, ikvienu Puse veic pasākumus, kas varētu būt nepieciešami, lai attiecīgās valsts normatīvo aktu ietvaros, kas attiecas uz grāmatvedības uzskaiti un dokumentāciju, finanšu pārskatu pieejamību un grāmatvedības un revīzijas standartiem, aizliegtu izmantot ārpus grāmatvedības uzskaiti, grāmatvedības uzskaitē neregistrētu vai neatbilstoši identificētu darījumu veikšanu, neesošu izdevumu iegrāmatošanu, saistību iegrāmatošanu, nepareizi identificējot to objektu, kā arī viltotu dokumentu izmantošanu nolūkā piekukuļot ārvalstu amatpersonas vai slēpt šādas kukuļošanas faktu tiem uzņēmumiem, uz kuriem šie normatīvie akti attiecas.

2. Ikvienu Puse paredz iedarbīgus, proporcionālus un pietiekami bargus, lai personas atturētos no nelikumīgas rīcības, civilos, administratīvos vai kriminālsodus par šādiem nodarījumiem un viltojumiem uzņēmumu grāmatvedības uzskaites dokumentos un finanšu pārskatos.

9. pants

Savstarpējā tiesiskā palīdzība

1. Ikvienu Puse, tiktāl, ciktāl to pilnā mērā atļauj šīs valsts normatīvie akti un atbilstošie starpvalstu nolīgumi un vienošanās, nodrošina tūlītēju un iedarbīgu tiesisko palīdzību citai Pusei kriminālizmeklēšanas un tiesvedības nolūkos, ko tā uzsākusi par nodarījumiem, kas izdarīti šīs Konvencijas darbības jomā, un ne kriminālas dabas procesuālu darbību veikšanas nolūkos, ko Puse uzsākusi pret juridisku personu šīs Konvencijas darbības ietvaros. Puse, kas saņēmusi palīdzības pieprasījumu, bez kavēšanās palīdzību pieprasījušai Pusei dara zināmu jebkādu papildus informāciju vai iesniedz dokumentus, kas nepieciešami, lai izpildītu palīdzības pieprasījumu un informē to par situāciju saistībā ar pieprasīto palīdzību vai tās izpildes rezultātu, ja pirmā Puse to pieprasa.

2. Ja Puse paredz savstarpējas tiesiskās palīdzības sniegšanu tikai pie noziedzīga nodarījuma abpusējas atzīšanas nosacījuma, tad uzskatāms, ka šāda noziedzīga nodarījuma abpusēja atzīšana pastāv, ja nodarījums, kura sakarā tiek prasīta palīdzība, ietilpst šīs Konvencijas darbības jomā.

3. Neviena Puse nedrīkst atteikties sniegt savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, kas ietilpst Konvencijas darbības jomā, pamatojot to ar banku noslēpuma principu.

10. pants

Izdošana

1. Ārvalstu amatpersonas kukuļošana uzskatāma par iekļaujamu to nodarījumu kategorijā, par kuriem paredzama personu izdošana saskaņā ar Konvencijai pievienojušos valstu normatīvajiem aktiem un to savstarpējiem līgumiem.

2. Ja Puse, kura paredz personu izdošanu tikai tad, ja ir noslēgts starpvalstu līgums par personu izdošanu, saņem izdošanas pieprasījumu no citas Konvencijai pievienojušās Puses, ar kuru tai nav noslēgts šāds līgums par personu izdošanu, tad tā var uzskatīt šo Konvenciju par tiesisko pamatu personas izdošanai par ārvalstu amatpersonas kukuļošanu.

3. Ikviens Puse veic jebkādus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tā var izdot savus pilsoņus vai ka tā var izvirzīt apsūdzību savas valsts pilsoņiem par ārvalstu amatpersonu kukuļošanu. Puse, kas noraida pieprasījumu izdot personu par ārvalstu amatpersonas kukuļošanu tikai pamatojoties uz faktu, ka šī persona ir attiecīgās valsts pilsonis, iesniedz lietu kriminālvajāšanas uzsākšanai kompetentajām iestādēm.

4. Personas izdošana par ārvalstu amatpersonas kukuļošanu notiek saskaņā ar katras Puses nacionālo normatīvo aktu un attiecīgo starpvalstu līgumu un noteikto kārtību nosacījumiem. Ja kāda no pusēm paredz personu izdošanu tikai pie noziedzīga nodarījuma abpusējas atzīšanas nosacījuma, tad šis nosacījums uzskatāms par izpildītu, ja personas izdošana tiek prasīta sakarā ar nodarījumu šīs Konvencijas 1. panta izpratnē.

11. pants

Atbildīgās iestādes

Lai izpildītu mērķus, kas noteikti 4. panta 3. punktā par konsultācijām, 9. pantā par savstarpējo tiesisko palīdzību un 10. pantā par personu izdošanu, katra Puse informē ESAO Ģenerālsēkretāru par iestādi vai iestādēm, kas ir atbildīgas par pieprasījumu sniegšanu un saņemšanu un kas attiecīgajai Pusei kalpos par saziņas kanālu šajos jautājumos, neietekmējot citas vienošanās starp pusēm.

12. pants

Uzraudzība un izpildes pārbaude

Puses sadarbojas, īstenojot sistemātisku pārbaudīšanas programmu, lai sekotu šīs Konvencijas ieviešanai pilnā apjomā un to veicinātu. Ja pusēm vienbalsīgi balsojot nav nolemts citādi, tas veicams ESAO Kukuļošanas apkarošanas starptautiskajos biznesa darījumos darba grupas ietvaros un saskaņā ar tās nolikumu vai jebkura cita šīs Darba grupas funkciju pārņēmēja ietvaros un saskaņā ar tā nolikumu, un Puses sedz programmas izmaksas saskaņā ar šīs institūcijas noteikumiem.

13. pants

Parakstīšana un pievienošanās

1. Šī Konvencija ir atvērta parakstīšanai ESAO dalībvalstīm un valstīm, kas nav ESAO dalībnieces, bet ir uzaicinātas kļūt par pilntiesīgām dalībniecēm tās Kukuļošanas apkarošanas starptautiskajos biznesa darījumos darba grupā, līdz tās spēkā stāšanās brīdim.

2. Pēc stāšanās spēkā šai Konvencijai varēs pievienoties jebkura to neparakstījusi valsts, kas ir ESAO dalībniere vai ir kļuvusi par pilntiesīgu Kukuļošanas apkarošanas starptautiskajos biznesa darījumos darba grupas vai tās funkciju pārņēmēja dalībnieci. Katrā šādā valstī, kas nav parakstījusi Konvenciju, tā stāsies spēkā sešdesmitajā dienā pēc pievienošanās dokumenta iesniegšanas.

14. pants

Ratificēšana un Depozitārs

1. Valstīm, kas parakstījušas šo Konvenciju, tā ir jāpieņem, jāapstiprina vai jāratificē saskaņā ar šo valstu atbilstošiem normatīvajiem aktiem.

2. Pieņemšanas, apstiprināšanas, ratificēšanas vai pievienošanās dokumenti iesniedzami ESAO Ģenerālsēkretāram, kurš ir šīs Konvencijas Depozitārs.

15. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī Konvencija stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc tam, kad piecas no desmit valstīm ar lielāko eksporta īpatsvaru, kā tas norādīts pievienotajā tabulā DAFE/IME/BR(97)18, un kas pašas veido vismaz sešdesmit procentus no kopējā šo desmit valstu apvienotā eksporta apjoma, ir iesniegušas savus pieņemšanas, apstiprināšanas vai ratifikācijas dokumentus. Valstī, kas parakstījusi Konvenciju un iesniedz atbilstošu dokumentu pēc šādas stāšanās spēkā, Konvencija stājas likumīgā spēkā sešdesmitajā dienā pēc attiecīgā dokumenta iesniegšanas.

2. Ja pēc 1998. gada 31. decembra Konvencija nav stājusies spēkā šī panta 1. punktā noteiktā kārtībā, jebkura Konvenciju parakstījusi valsts, kas iesniegusi pieņemšanas, apstiprināšanas vai ratifikācijas dokumentu, var rakstiski paziņot Depozitāram par gatavību pieņemt šīs Konvencijas stāšanos spēkā saskaņā ar šī panta 2. punktu. Šādā valstī Konvencija stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc tam, kad šādas deklarācijas ir iesniegušas vismaz divas Konvenciju parakstījušas valstis. Katrā valstī, kas parakstījusi Konvenciju un iesniedz savu deklarāciju pēc Konvencijas stāšanās spēkā saskaņā ar šajā punktā aprakstīto kārtību, Konvencija stājas likumīgā spēkā sešdesmitajā dienā pēc deklarācijas iesniegšanas.

16. pants

Grozījumi

Ikviens Pusē var ierosināt šīs Konvencijas grozījumus. Ierosinātais grozījums tiek iesniegts Depozitāram, kurš to dara zināmu pārējām pusēm vismaz sešdesmit dienas pirms pušu tikšanās, kurā tiek apspriesti ierosinātie grozījumi. Grozījumi, ko Puses pieņēmušas balsojot vienbalsīgi vai izmantojot citus paņēmienus, ko Puses var vienprātīgi noteikt, stājas spēkā sešdesmit dienas pēc

tam, kad visas Puses ir iesniegušas ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu, vai arī saskaņā ar kādiem citiem nosacījumiem, ko Puses var noteikt, pieņemot grozījumus.

17. pants

Izstāšanās

Puse var izstāties no šīs Konvencijas, iesniedzot rakstisku paziņojumu Depozitāram. Izstāšanās stājas spēkā vienu gadu pēc paziņojuma saņemšanas. Pēc izstāšanās sadarbība starp konvencijas dalībvalstīm un pusi, kura ir izstājusies, turpinās attiecībā uz visiem palīdzības pieprasījumiem vai personu izdošanu, kas izdarīti pirms izstāšanās stājusies likumīgā spēkā un kas nav izpildīti.

PIELIKUMS
ESAO EKSPORTA STATISTIKA

	1990.-1996. USD milj.	1990.-1996. % no ESAO kopējā	1990.-1996. % no 10 lielākajām
ASV	287 118	15,9%	19,7%
Vācija	254 746	14,1%	17,5%
Japāna	212 665	11,8%	14,6%
Francija	138 471	7,7%	9,5%
Lielbritānija	121 258	6,7%	8,3%
Itālija	112 449	6,2%	7,7%
Kanāda	91 215	5,1%	6,3%
Koreja ⁽¹⁾	81 364	4,5%	5,6%
Nīderlande	81 264	4,5%	5,6%
Beļģija – Luksemburga	78 598	4,4%	5,4%
10 lielākās kopā	1 459 148	81,0%	100%
Spānija	42 469	2,4%	
Šveice	40 395	2,2%	
Zviedrija	36 710	2,0%	
Meksika ⁽¹⁾	34 233	1,9%	
Austrālija	27 194	1,5%	
Dānija	24 145	1,3%	
Austrija*	22 432	1,2%	
Norvēģija	21 666	1,2%	
Īrija	19 217	1,1%	
Somija	17 296	1,0%	
Polija ^{(1)**}	12 652	0,7%	
Portugāle	10 801	0,6%	
Turcija*	8 027	0,4%	
Ungārija**	6 795	0,4%	
Jaunzēlande	6 663	0,4%	
Čehijas Republika***	6 263	0,3%	
Grieķija*	4 606	0,3%	
Islande	949	0,1%	
ESAO kopā	1 801 661	100%	

Piezīmes: * 1990.-1995.; **1991.-1996.; ***1993.-1996.

Avots: ESAO, (1) SVF

Attiecībā uz Beļģiju – Luksemburgu: Tirdzniecības statistika par Beļģiju un Luksemburgu ir pieejama tikai par abām valstīm kopā. Konvencijas 15. panta 1. punkta izpratnē, ja kāda no šīm divām valstīm iesniedz savu dokumentu, kas apliecina pieņemšanu, apstiprināšanu vai ratificēšanu, vai ja abas gan Beļģija, gan Luksemburga iesniedz savus apstiprināšanas, pieņemšanas vai ratificēšanas dokumentus, tiek uzskatīts, ka viena no valstīm, kura ir iekļauta desmit lielāko eksportētāju sarakstā, ir iesniegusi savu apliecinošo dokumentu, un abu valstu kopējais eksporta apjoms tiks ieskaitīts 60% no kopējā eksporta apjoma, ko realizē šīs desmit valstis, kas saskaņā ar šo normu ir nepieciešami, lai Konvencija stātos likumīgā spēkā.

125. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. marta sēdē atsaukusi deputātu **Oļegu Hļebņikovu** no Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre I. Libiņa-Egnere*

Rīgā 2014. gada 13. martā

126. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. marta sēdē atsaukusi deputātu **Aleksandru Jakimovu** no Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre I. Libiņa-Egnere*

Rīgā 2014. gada 13. martā

127. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. marta sēdē apstiprinājusi **Karinu Kornu** par Saeimas pārstāvi Ziemeļu Investīciju bankas Kontroles komitejā ar šā gada 1. jūniju.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre I. Libiņa-Egnere*

Rīgā 2014. gada 13. martā

128. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. marta sēdē apstiprinājusi **Zoju Razmusu** par Latvijas Bankas prezidenta vietnieci.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedre I. Libiņa-Egnere*

Rīgā 2014. gada 13. martā